

A ZECEA ANIVERSARE A ELIBERĂRII PATRIEI

Pe întreg cuprinsul patriei noastre poporul român, făuritor al vieții noi socialiste, sărbătorește anul acesta la 23 August — cea mai mare sărbătoare națională a României — primul deceniu de libertate și înflorire din istoria sa.

Ziua de 23 August 1944, data eliberării României de către eroica Armată Sovietică și a doborârii dictaturii fasciste de către forțele patriotice organizate și conduse de Partidul Comunist Român, marchează începutul cotiturii radicale în istoria țării noastre. La 23 August 1944 s-a pus capăt pe vecie trecutului silnic, de asuprire și crâncenă exploatare a oamenilor muncii, de aservire a intereselor țării capitalului străin. O eră nouă s-a deschis în viața poporului român. Devenit stăpîn pe soarta sa, el a putut scutura lanțurile robiei care îl țineau încătușat veacuri de a rîndul și sub conducerea partidului clasei muncitoare a trecut la instaurarea regimului democrat-popular, pășind cu entuziasm la construirea vieții sale cea nouă.

În decursul existenței sale poporul român s-a bucurat totdeauna de sprijinul marelui popor rus. El știe că datorează eliberarea sa victoriei istorice a Uniunii Sovietice în cel de al doilea război mondial, care a avut ca urmare schimbarea radicală a raportului de forțe dintre capitalism și socialism în favoarea socialismului. Astfel s-au creat condițiile prielnice pentru desprinderea din lanțurile imperialismului a unui șir de țări printre care și țara noastră. În aceste condiții și în urma luptei încununate de succes a Partidului Comunist Român pentru doborârea dictaturii fasciste, armata română a putut să întoarcă armele împotriva ocupanților hitleristi și să se alăture Armatei Sovietice, luptînd pentru eliberarea României, iar apoi pentru eliberarea Cehoslovaciei și Ungariei.

Poporul român păstrează o nepieritoare recunoștință Armatei Sovietice eliberatoare. El va cinși în veci memoria glorioșilor fii ai poporului sovietic, care s-au jertfit pentru eliberarea patriei noastre.

Neuitate vor rămîne în amintirea noastră faptele eroice ale patrioților români, ale comunistilor care și-au dat viața pentru libertatea patriei noastre, memoria celor care au scris pagini de glorie în istoria armatei noastre, căzuți eroic alături de eroii sovietici în lupta comună împotriva armatelor fasciste.

Datorită eliberării sale de către Armata Sovietică, România și-a dobîndit pentru prima oară adevărata independență națională. Dar eliberarea României de către Armata Sovietică nu a însemnat numai eliberarea națională a țării noastre. Ea a ferit totodată țara noastră de intervenția armată a puterilor imperialiste.

Uriase sînt schimbările ce au avut loc în viața țării noastre în anii ce au trecut de la eliberarea României.

Respingînd partidele reacționare, sprijinite intens de către cercurile imperialiste care voiau să-l împingă din nou în ghiarele robiei capitaliste ce cu zece ani în urmă aduseseră România pe pragul catastrofei, poporul român călăuzit de partidul clasei muncitoare, a știut să aleagă drumul cel bun. El a ales singurul drum care corespundea într-un tot al năzuințelor lui, care ducea la construirea unei vieți libere și fericite pentru cei ce muncesc: calea transformărilor democratice, a instaurării regimului democrat-popular, calea independenței naționale, a prieteniei cu Uniunea

Sovietică. Partidele reacționare, ageniți ai cercurilor imperialiste, izolate de mase, au fost demascate și zdrobite. Izgonirea monarhiei și proclamarea Republicii Populare Române a marcat preluarea întregii puteri de către clasa muncitoare aliată cu țărănimea muncitoare. Sub conducerea partidului, poporul nostru muncitor a pășit cu hotărîre la construirea bazei economice a socialismului în patria noastră.

Astăzi poporul român sărbătorește cea de a zecea aniversare a eliberării României în plină luptă pentru îndeplinirea primului plan cincinal, pentru dezvoltarea economiei naționale pe drumul socialismului, pentru ridicarea nivelului său de trai.

Pentru fiecare om al muncii bilanțul acestor zece ani — gloriosul deceniu, cum l-a numit pe bună dreptate poporul, făuritor al istoriei — constituie o ilustrare vie a forței creatoare a regimului democrat popular.

Amploarea acestor transformări poate fi și mai bine înțeleasă dacă o comparăm cu ceea ce era economia României înaintea celui de al doilea război mondial. Industria românească era extrem de înapoiată, incapabilă să pună în valoare marile bogății ale țării. România, țară „eminamente agricolă”, era o colonie a imperialiștilor. Economia țării era jefuită sălbatec de monopolurile internaționale și de misiții acestora care guvernau țara. Capitalul străin deținea 95 la sută din industria petroliferă, 95 la sută din cea de gaze și de electricitate, 94 la sută din industria zahărului, 74 la sută din cea metalurgică.

În România acelor vremuri se dezvoltau, pe seama ruinării populației, numai acele ramuri industriale care aduceau capitaliștilor străini cele mai mari profituri. Într-un timp cit mai scurt industria extractivă și cea forestieră erau exploatate în mod prădalnic. Industria constructoare de

mașini lipsea aproape cu desăvîrșire. România importa 99 la sută din puținul utilaj industrial pe care îl folosea pe atunci. Nu mai puțin dezastruoasă era situația în agricultură, unde o mină de moșieri stăpîneau suprafețe uriașe în timp ce milioane de țărani erau cu desăvîrșire lipsiți de pămînt.

În cei zece ani care au trecut de la eliberare, oamenii muncii din patria noastră au obținut sub conducerea partidului, succese mari în opera de construire a socialismului. Producția industrială a atins un nivel de peste 2 ori și jumătate mai mare de cît în anul 1938. Industria grea și îndeosebi industria constructoare de mașini, creată în anii puterii populare, este în continuă creștere. Ea produce astăzi utilaj petrolifer, minier și de construcții, mașini-unelte din cele mai perfecționate, mașini agricole, turbine, tractoare, rulmenți, utilaj pentru industria textilă și alimentară.

Progrese foarte mari au fost înregistrate în acești ani în dezvoltarea industriei carbonifere. Munele din Valea Jiului, cel mai important bazin carbonifer din patria noastră, au fost înzestrate în ultimii ani cu o tehnică modernă, cu mari cantități de mașini și utilaje fabricate în Uniunea Sovietică, țările de democrație populară sau de către tinăra noastră industrie constructoare de mașini. Cîteva date comparative scot puternic în evidență grija permanentă pe care partidul și guvernul o poartă pentru ușurarea condițiilor de muncă ale minerilor prin mecanizarea proceselor grele de muncă. Între anii 1944-1954 numărul crațerelor introduse în minele din Valea Jiului a crescut de 4,4 ori, al vagonetelor de mină de 2,6 ori, al locomotivelor electrice și cu combustie

internă de 5 ori, al mașinilor de încărcat de 2,6 ori, al mașinilor de extracție de 2,2 ori, al ventilatoarelor de 5,9 ori.

Spre deosebire de trecut cînd minerul zmulgea cărbunele din adîncul minei cu unelte primitive și cu prețul unor eforturi fizice istovitoare, astăzi munca lui se sprijină pe folosirea mașinilor și mecanismelor acționate de energie electrică sau aer comprimat. Creșterea consumului de energie electrică în mine între anii 1944-1954 de aproape 3,5 ori și cel de aer comprimat de 4,3 ori, arată cît de mult au luat mașinile locul muncii fizice a minerului.

Industria petroliferă, în trecut exploatată sălbatec de trusturile monopoliste străine, a luat un deosebit avînt. Extracția de țiței a depășit în cursul anului 1953 producția maximă atinsă sub regimul burghezo-moșieresc. R.P.R. este singura țară mică din lume, producătoare de petrol, care dispune de o industrie proprie de utilaj petrolifer. Aceasta nu numai că acoperă necesarul, dar dă un disponibil și pentru export.

O puternică dezvoltare a luat industria siderurgică, producția de oțel depășind încă din 1953 de 4 ori producția anului 1938. Pentru prima oară în țara noastră un mare număr de uzine și fabrici au fost înzestrate cu utilaj și echipament produs în țară.

Electrificarea țării se înfăptuiește cu succes. Au fost terminate și au început să dea energie electrică 3 mari termocentrale moderne și 2 hidrocentrale, precum și alte centrale electrice.

Continuă cu succes construcția hidrocentralei „Vladimir Ilici Lenin” de la Bicaz, care va alimenta cu energie electrică noua industrie a Moldovei și va contribui într-o măsură însemnată la dezvoltarea economică și culturală a acestei regiuni.

S-au creat și industria electrotehnică, a materialelor și mașinilor de construcție și ținînd seama de resursele de care dispune țara noastră, industria chimică, farmaceutică. O mare dezvoltare au luat transporturile, șantierele navale. S-a terminat și s-a dat în funcțiune cu mult înainte de termen marea construcție a podului de peste Dunăre, realizat cu ajutorul Uniunii Sovietice și cu contribuția țărilor de democrație populară.

Industria bunurilor de larg consum se dezvoltă în mod continuu, ridicîndu-și mult capacitatea de producție.

S-au construit noi filaturi de bumbac, tonitorii de in, fabrici textile și de confecții, fabrici de pâine, de ulei, de conserve. Datorită măsurilor luate de guvern, realizările obținute la principalele bunuri de consum în cele trei trimestre care au urmat plenerii C.C. al P.M.R. din august 1953, arată o creștere importantă față de cele trei trimestre anterioare. Astfel, producția la pâine a crescut cu 4,8 la sută, la conserve de carne cu 21,8 la sută, la produse zaharoase cu 41,8 la sută. Încă de anul trecut, în comparație cu anul antebelic 1938, consumul unei familii de muncitor crescuse la 120 la sută la pită, 264 la sută la ulei, 148 la sută la zahăr. A crescut simțitor și consumul propriu al țăranilor. Astfel, consumul de grâu și secară, față de 1938, a crescut a-

Bucurie

CONSTANTIN BEIU

*Stau astăzi în măreț palat,
Pe temelii solide înălțat,
Și zece catari au crescut că-n zbor,
Cu largi ferestre către viitor.*

*Mi-i patria palat, cum altul nu-i...
Pe treptele-i tot cînt, și sui... și sui...
Și an de an, tot c-un etaj în plus,
Palatul meu se-nalță tot mai sus.*

*Privesc prin ani, cu gîndu-naripat
Și-i văd urcușul pururi avîntat;
Pe virou-mpodobit cu schele noi,
Văd pururi creatoarea muncă-n toi.*

*Iar sus de tot, ca un simbol de preț,
Văd steagul roș cum flutură semeț;
Oricît de-nalt palatul ne-om clădi,
El tot din virf, mai sus va străjui.*

*Azi stau, plin de mîndrie și curaj,
Pe cel de-al zecelea etaj
Și slavă cînt, în cor cu toți ai mei,
Lui august două zeci și trei!*

*Mi-i patria palat, cum altul nu-i...
Pe treptele-i tot cînt, și sui... și sui...
Azi, cînd în libertate cînt, clădesc,
Poporul sovietic îl slăvesc!...*

Așa a fost în August 23

*Bubuituri de tun bateau neconținut,
Mitralierele-n răstimpuri făcneau,
Ostașii libertății de la Răsărit
Victorioși în luptă tot veneau.*

*Fasciștii se grăbeau la imbarcare
În trenuri, în căruțe, în mașini,
Cănd pe ori ce drum scăpare,
Căci au văzut că-n țară sînt străini.*

*Și strigăte de ura!-ura!
Sunau în munți, în văi și peste tot,
U-armata roșie și cea romînd,
S-au înfrățit și luptă cot la cot.*

*Zadarnic urlă fiara prinsă-n laț,
Și varsă-n juru-i bale și venin,
Armatele eliberării falnic trec,
În iureș furtunos, către Berlin.*

*Orașe-ntregi, comune și cătune
Sînt eliberate de armata glorioasă.
Un soare nou vestește vremuri bune,
O viață liberă și luminoasă.*

*Așa a fost în august 23,
Cînd am scăpat de hoji și de mișei.
Cinstește-uceastă zi întreg poporul,
Căci ea deschis-a țării viitorul.*

MIHAI CIOCIRLIE
membru al brigăzii artistice de agitație
a minei Petrila

În casele minerilor înflorește viața nouă

Minerii, ca și întregul nostru popor muncitor, sărbătorește la 23 August împlinirea unui deceniu de la eliberarea patriei noastre de sub jugul fascist de către glorioasa Armată Sovietică. Dacă Uniunea Sovietică n-ar fi eliberat patria noastră la 23 August 1944, noi minerii am fi trudit amarnic în mină pentru o bucată de piine uscată, am fi trăit mai departe în case mici și sărăcicioase, roși de boli și mizerie. Capitaliștii ar fi continuat să stoarcă ultima vlagă din noi pentru un salariu de nimic și atunci cînd n-am mai fi fost buni de muncă ne-ar fi aruncat în drum ca să mărim numărul șomerilor, iar familiile noastre s-ar fi zbatut mai departe în cea mai neagră sărăcie.

Azi o viață nouă înflorește în casele minerilor. Această viață plină de bucurii o datorăm mării noastre eliberatoare, Uniunea Sovietică, care ne-a adus libertatea și independența națională, la 23 August 1944; o datorăm partidului nostru, care ne călăuzește pe drumul luminos, lipsit de exploatare și exploatare. În cei 10 ani de la eliberarea patriei noastre au fost înlăunțate pentru mineri o serie de realizări mărețe. În minele unde minerii muncesc acum cu drag,

utilajele moderne au luat locul tirnăcoapelor și roabelor din trecut. În locul caselor mici și sărăcicioase au fost înălțate acum pentru mineri apartamente mari și spațioase. S-au construit de asemenea pentru mineri Văii Jiului numeroase clădiri sociale-culturale.

Pentru munca lor plină de abnegație, minerii noștri sînt răsplătiți azi cu dărnicie. Salariile sporite pe care le primesc lună de lună, precum și ridicarea unora dintre ei în posturi de conducere, în munci de răspundere, sînt dovezi grăitoare în această direcție. Eu, de exemplu, care timp de 18 ani am lucrat în mina Petrila ca vagonetar și apoi ca miner, în anul 1947 am devenit maistru miner, iar azi sînt șef de sector.

Cu prilejul aniversării unui deceniu de la eliberarea patriei, minerii din Valea Jiului își exprimă recunoștința lor fierbinte față de eliberatoarea și sprijinitoarea noastră, Uniunea Sovietică, fiind hotărîți, ca sub conducerea partidului, să realizeze noi victorii pentru înflorirea patriei, pentru apărarea păcii.

EUGEN CSASZAR
șeful sectorului V, mina Petrila
decorat cu „Ordinul Muncii”

August 1944... Unul din primele tancuri sovietice care au intrat în București

Manifestări cultural-artistice

Cu prilejul zilei de 23 August — cea de a zecea aniversare a eliberării patriei noastre, în Valea Jiului vor avea loc numeroase manifestări cultural-artistice.

În seara zilei de 21 august va avea loc la Petroșani „Carnavalul Tineretului”. În zilele de 22 și 23 august, ansamblurile artistice din Pe-

trila, Lonea, Petroșani, Aninoasa, Vulcan și Lupeni vor prezenta spectacole în localitățile respective. La Petroșani vor prezenta spectacole ansamblurile artistice: U.R.U.M.P., O.C.L., Intreprinderea 701 construcții, precum și Teatrul de Stat „Valea Jiului”.

Undeva lângă Gron...

de VALERIU CIMPEANU

De multe ori, pe front, pornește o împușcătură de undeva. Apoi alta îi ține hangul. Răspunde încă una și tot frontul se încinge în răpăială.

— S-o fi speriat careva — își spuse Petrea, ascuțindu-și băgarea de seamă la împușcăturile care porniseră deodată. — O să se astîmpere iute.

Dar împușcăturile nu se astîmpărau. Ba, de la o vreme, s-a băgat de seamă că răpăiala începea să învăluiască locul stîncii și pe-o parte și pe alta.

— Numai mi se pare mie — gîndea Petrea. Totuși alergă la locurile știute unde erau puștile mitraliere și sfătui oamenii să ia aminte bine.

Pe viroaga cunoscută, pe unde era legătura cu compania, se văzu o umbră care înainta clătîndu-se. Petrea scoase o grenadă, îi desfăcu inelul și așteptă

— Unde sînteți mă fraților? se auzi un glas domol pornit din umbră.

— Cine ești? întrebă Petrea.

— „Stejar”... „Stejar”...

— „Stejăriș”... răspuse Petrea. Încoace, încoace încet că-i prăpastie

Omul venit a lăsat să-i cadă un sac din spate apoi s-a așezat și el fără glas. A stat așa un răstimp. Apoi grăi domol și întrerupt:

— Muniții!... am adus cartușe și grenade... Ordin de la domnul locote-

ment... Nemții au pătruns în stînga și în dreapta... se poate veni greu pînă aici. Am trecut printre nemți... Mîine în zori, se dă atac general... rezistați pînă în zori... nu dați stîncă! A mai ordonat ca să...

I s-au încurcat vorbele, apoi s-au oprit. Soldatul s-a prăvălit peste sacul cu cartușe. Petrea l-a prins în brățee și a vrut să-l ridice. A simțit prin mantaua sdrențuită de urcuș o pătrundere umedă, caldută și cetoasă în dreptul pieptului. Curierul s-a lăsat moale. Din ce în ce mai moale și mai greu, apoi s-a zbatut puțin ca un tremurat de plop și a pornit a glăsuși iară:

— A mai ordonat că... sovieticii... tancuri... în zori.

Curierul s-a cutremurat odată ca o înfiorare și s-a lăsat și mai greu în brațele sergentului Petrea Duma.

Cocoșii din Visota se auzeau la a treia vestește după miezul nopții cînd un glonț lovi pietroiul pe care se sprijinea Petrea. Sări din locul acela tîndări de piatră, iar glonțul, se tot duse șuierînd prin noapte. Petrea s-a aplecat un pic, apoi s-a ridicat

iară dar s-a dat mai la fereală din drumul gloanțelor.

Petrea încercă să pătrundă cu vederea pînă la Gron dar nu izbuti. Pe valea Gronului se lăsa ceață ca o apă domoală care cuprindea încet viroagele și picioarele stîncilor. Apoi înghițea și stîncile și brădetul.

Alt glonț a șuierat peste capul sergentului, și apoi altul și-apoi altul. De undeva îl vedea dușmanul. De unde oare?

Ceața ducea vorba mai tare. Petrea auzi glasuri. Puteau să fie pe aproape. Erau vorbe nemțești, încălcite și îngrămădite.

Lîngă pușca-mitralieră a lui, Nistor pandurul scuipa în palme.

— Opt și cu doi zece — socotea el pentru sine. Un român bate șapte nemți, zece romîni răzbesc 70 de nemți. Dă-i naibii de nemți că n-or fi ei chiar 71.

— Cum s-o dăm? se miră pandurul. Orice palmă de pămînt cucerită este un pas către libertate. Orice palmă părăsită este un pas către robie.

Din josul culmei cu stîncă gheboșată, urca în sus zvonul înfundat al nemților care se apropiau. Zvonul se auzea și din față și din lături.

Petrea iar s-a minunat de suflul pandurului. Cîtă vrădnicie a putut semăna în oameni trăirea împreună cu

Cu utilaj sovietic și după metode sovietice

În ultimii 3 ani, la Vulcan au fost clădite 13 blocuri cu 300 apartamente pentru mineri, 2 cămine muncitorești pentru 440 tineri, precum și magazine alimentare și textile.

Pe timpul stăpînirii capitaliste ar fi fost imposibil ca într-un timp așa de scurt să se construiască atît. Regimul democrat-popular a asigurat muncitorilor constructori condiții de muncă din cele mai bune. În afară de aceasta munca constructorilor este ușurată de numeroasele mașini sovietice care funcționează pe șantiere. Pe șantierul nostru de pildă, fundația blocurilor se sapă cu excavatorul. Numai în citeva luni, acest excavator a scos peste 5000 m. cubi de pămînt, care a fost transportat cu autocamioane ori vagonete pe linii Decauville. Betonul pentru fundații este preparat în betoniere de mare capacitate și apoi transportat cu vagonetul la locul de turnare. Zidarii primesc cărămizile la îndemînă cu ajutorul macaralelor turn. Mortarul este și el preparat în betoniere și transportat pe schele cu pompe de mortar, benzi transportoare sau bunkere metalice. Planșeurile blocurilor nu se mai toarnă ci se montează din elemente prefabricate cu ajutorul macaralelor. Toată această ușurare a muncii constructorilor se datorește introducerii și folosirii utilajelor sosite din Uniunea Sovietică ca macarale turn, benzi transportoare, pompe de mortar, schele metalice, conținere și multe altele.

Constructorii din Vulcan folosesc totodată și o serie de metode de muncă sovietice. Astfel, zidarii lucrează după metodele de zidire rapidă Orlov, tencuitorii folosesc tencuirea mecanizată. Cu ajutorul pompelor Sokolov-Sokolovschi și al injectoarelor Abramov, brigăzile noastre de tencuitori, lucrînd după metoda Kutenkov, execută zilnic 300-500 m.p. tencuială de bună calitate. Folosind la tencuire mortar cu bază de argilă și fără tînci, am mărit productivitatea muncii cu 35 la sută, eliminînd o operație de muncă.

Constructorii sovietici ne-au trimis mult utilaj și mașini, ne-au împărțit cu drag din experiența lor de muncă. Datorită acestui fapt, munca noastră este mai ușoară, mai frumoasă. Acum, munca noastră nu mai e un chin ca în trecut. Ea a devenit o chestiune de onoare.

IOAN GYULAY
IOAN MOGA
șefi de brigăzi de construcții
șantierul Vulcan

oamenii sovietici! Cîtă vrădnicie!

Prin ceață pătrunse o geană de lumină. Se crăpa de ziuă. Trecînd pe la oamenii afundați între bolovani, Petrea le măsură puțerea hotărîrii de luptă, purîndu-le o mînă pe umăr, strîngîndu-i la piept...

Apoi s-a dus la locul lui în despicătura de miez-noapte. Își rîndui și el grenadele, își puse baioneta la armă și-i încercă tăișul. Apoi rezemă arma de piatră și se aplecă spre ceață cu automatul la subțioară. Gata de orice, numai de retragere nu!

— Nu-i vîntul — își zise Petrea. Ii neamțul.

Într-adevăr un neamț își scoase capul din tufa de porumbele. I-ar fi fost ușor lui Petrea să-l adoarmă cu un glonț scuipat drept în locul mirului. Dar socoteala trebuia să fie alta. Și alta era. Neamțul a făcut în urmă cu mîna și s-a liniștit. Repede au mai venit lîngă el alți nemți, apoi alții și apoi alții. Se țirau ca șopîrlele și se îngrămădeau într-un loc ca puii de șerpi în culcușul scorburii. Cine să-i poată număra? Socoteala lui Petrea s-a dovedit bună. Și ea se-nvîrtea în capul lui ca o sfilă. Repede îi lucrau și mîinile, asemenea minții. O grenadă la atîția hitleriști nu era cine știe ce. Petrea îl chemă pe Cîrlionu și pe Nistor pandurul. Legară zece grenade una de alta.

— Dacă aruncăm numai una, șopti Petrea, mai mare spaima decît dobinda. Cine scapă, o ia la fugă. Zece

Oamenii muncii din Valea Jiului cinstesc prin noi înfăptuiri marea sărbătoare a eliberării patriei

Au trecut zece ani din august 1944. In fiecare din acești ani care s-au scurs de la eliberarea patriei noastre de către glorioasa Armată Sovietică, oamenii muncii din Valea Jiului au întâmpinat ziua de 23 August cu noi înfăptuiri în lupta pentru construirea unei vieți tot mai însoțite. Intrecerea socialistă, tradiționala întrecere închinată măreței aniversări, s-a încheiat totdeauna cu bilanțuri rodnice.

In acest an, în întreprinderile industriale din raionul nostru, întrecerea socialistă în cinstea celei de a 10-a aniversări a eliberării patriei, a cunoscut un deosebit de puternic avânt. Luându-și angajamente sporite în muncă, depunând eforturi patriotice pentru înfăptuirea lor, minerii, feroviarii, metalurgistii, textilistii, constructorii și ceilalți oameni ai muncii din Valea Jiului încheie, acum în pragul sărbătorii, bilanțul muncii lor creatoare raportând partidului și guvernului despre fantele lor, despre contribuția lor la înflorirea patriei și apărarea păcii.

Raportează minerii din Uricani

Minerii din Uricani, harnicul colectiv care în cinstea zilei de 1 Mai a fost în fruntea întrecerii pe întreașă Valea Jiului, se situează și de astă dată în fruntea colectivelor de minerii și tehnicienii din bazinul nostru carbonifer. In întrecerea în cinstea zilei de 23 August, minerii din Uricani au îndeplinit planul producției de cărbune pe luna iulie în proporție de 110,2 la sută, iar în perioada 1—19 august — în proporție de 110,8 la sută.

Brigăzi de minerii de la această mină cum sint cele conduse de tov. Ioan Reccsak, Ludovic Bartha, Silviu Iovan, Marin Stoiculescu, Petru Grass, Alexandru Eizler, Iosif Podbeusek, Stan Matei, Augustin Sleth, Dumitru Rotaru, Zaharia Blaga și multe altele s-au achitat cu cinste de sarcinile lor

Mii de tone de cărbune peste plan — iată contribuția minerilor de la Petrila

Luna iulie și primele două decade din luna august au fost zile de muncă plină de avânt pentru minerii din Petrila. Toate colectivele sectoarelor miniere de producție ale acestei mine — cu excepția sectorului II — și-au îndeplinit și depășit sarcinile producției de cărbune.

Un însemnat succes a repurtat co-

lectivul sectorului I, colectiv condus de inginerul Nicolae Manole. Angajându-se să depășească în cinstea zilei de 23 August planul de producție cu 20 la sută, colectivul sectorului a reușit prin antrenarea a peste 75 la sută din efectiv în întrecere și prin aplicarea pe scară largă a metodelor sovietice graficul ciclic, Rîndin, Vorosin și Jandarova, să depășească pînă la 17 august cu 4 la sută acest angajament. Ca răsplată a muncii lor, colectivul de minerii și tehnicienii al sectorului I din care fac parte fruntașii întrecerii socialiste Ștefan Miha, Petru Bexa, Nicolae Ardean și alții, a fost distins cu drapelul de sector fruntaș pe mină.

Succesul obținut de colectivele sectoarelor I, III, IV și V de la mina Petrila au făcut ca planul producției de cărbune pe mină să fie îndeplinit în iulie și august în proporție de 102,7 și respectiv 106 la sută.

La cea mai mare mină din țară

Angajamentele luate în cinstea celei de a 10-a aniversări a eliberării patriei noastre de către colectivul minei Lupeni, prevedeau sporirea producției de cărbune cu 4 la sută față de trimestrul II.

Minerii din Lupeni au dovedit prin fapte că poartă o fierbinte recunoștință Uniunii Sovietice — eliberatoarea noastră —, pentru nepretuitul ajutor pe care l-au primit în utilaje și experiență. Străduindu-se să folosească cât mai din plin utilajele cu care este înzestrată din belșug mina lor, aplicând metode de muncă sovietice, minerii din Lupeni au sporit producția de cărbune în primele două decade din luna august cu 16 la sută, față de luna iunie. Sarcinile planului producției de cărbune au fost depășite în ultimele două luni cu peste 2 la sută, respectiv de două ori și Stas-ul la cenșă.

Brigăzile minerilor Simion Cătișean, Alexandru Poboreni, Ioan Gaiovschi, Paul Anțilă, Mihai Morar, Stefan Csalovics și zeci de alte brigăzi au depus multă strădanie în întrecerea pentru îndeplinirea angajamentelor colective.

481.000 lei economii la combustibil

Nicăieri în Valea Jiului nu apar mai concludente roadele aplicării metodelor sovietice ca la depoul C.F.R. Petroșani. Folosind metodele sovietice Lunin, Papavin, Clavdia Baranovscaia, Lidia Corabelnicova muncitorii și

tehnicienii de la depoul C.F.R. Petroșani și-au întrecut cu mult angajamentele luate în cinstea zilei de 23 August. Angajamentul de a economisi combustibil în valoare de 340.000 lei a fost depășit, economisindu-se combustibil convențional în valoare de 481.000 lei. Planul la tonaj a fost depășit cu 6 la sută, în loc de 5 la sută, parcursul între două reparații generale — cu 6,78 la sută, productivitatea muncii a crescut cu 10 la sută, norma tehnică de consum specific de combustibil s-a redus cu 22 la sută, iar prețul de cost a scăzut cu 4 la sută.

S-au evidențiat la economisirea combustibilului brigăzile de locomotivă conduse de mecanicii Aurel Marcu, care a realizat economii în valoare de 28.900 lei. Ioan Despa, Petru Anvois, Petru Csapos și alții. La mărirea parcursului între două reparații generale cel mai bun indice l-a obținut brigada de locomotivă condusă de tov. Iosif Barbură.

Prin extinderea gospodăririi chibzuite pe 19 locomotive s-au economisit față de plan lubrefianți și alfe materiale în valoare de 59.275 lei.

Textilistii din Lupeni au sporit producția de bunuri de larg consum

— Vom depăși producția de macrame cu 1,5 la sută, iar producția de cordonet cu 2 la sută — se spune în angajamentele colective ale textilistilor de la Filatura Lupeni. Și ei s-au ținut de cuvînt.

In luna iunie planul de producție la macrame a fost realizat în proporție de 103 la sută, în iulie — 102,4 la sută, iar în august — 114,3 la sută. La cordonet planul a fost depășit în cele 3 luni cu 5—13,5 la sută.

Ca roade ale însușeștii întrecerii socialiste desfășurată de muncitorii și muncitorii de la Filatură în cinstea zilei de 23 August, sint și îmbunătățirea calității produselor cu 1,3—1,8 la sută și reducerea prețului de cost cu 7 la sută, față de anul 1953.

★

Oamenii muncii raportează cu prietenul celei de a 10-a aniversări a eliberării patriei realizările lor dobîndite în întrecerea socialistă. Aceste realizări reprezintă un serios pas înainte în construirea vieții noi — socialismul —, o expresie a recunoștinței fierbinți față de oamenii sovietici, eliberatorii și sprijinatorii noștri.

E. CHUDA
P. SIGMIREAN

Schimburi de onoare

19-20 august. In aceste zile colectivele de la aproape toate întreprinderile din Valea Jiului au organizat schimburi de onoare în cinstea zilei de 23 August. Peste tot oamenii muncii au fost animați de hotărîrea de a dobîndi în aceste zile adevărate recorduri în producție, pretutindeni s-a muncit cu perseverență și avînt patriotic pentru a încununa cu noi victorii succesele obținute în îndeplinirea angajamentelor luate în întrecere.

La minele Aninoasa și Petrila

Schimbul I din ziua de 20 August s-a încheiat. Minerii din Aninoasa au obținut în schimbul de onoare din dimineața acestei zile cea mai însemnată realizare de plan dobîndită anul acesta: au extras peste plan 440 tone de cărbune într-un singur schimb! Toate colectivele sectoarelor au întrecut prevederile planului. Minerii din sectorul I au extras peste plan 257 tone de cărbune, iar colectivele sectoarelor II și III — peste 70 tone fiecare.

In schimbul I din ziua de 20 august și minerii din Petrila au produs 116 tone de cărbune peste plan. Și la această mină, toate sectoarele de producție și-au depășit sarcinile de plan. Semnificativ este faptul că fruntaș în acest schimb este colectivul sectorului II cu o depășire de 52 tone cărbune.

Succesele constructorilor de utilaj minier

La 20 august muncitorii de la Uzina de reparat utilaj minier din Petroșani au organizat un schimb de onoare în cinstea zilei de 23 August. In această zi turnătorii Mihai Mureșan, Teodor Călugăr, Agneta Abodi, Laurențiu Traian și Ghizela Kagy, și-au întrecut normele de lucru cu peste 210 la sută. Forjarii Solomon Moț, Ioan Brîndău, Gheorghe Suciu și Filip Stoica au depășit normele cu 160-180 la sută.

In secția mecanică muncitorii Simion Bogar, Heimovitz Natham, Alexandru Gheți și Florea Andrei au realizat 2,5-3 norme zilnice.

Muncitorii Petre Voina, Nicolae Laurențiu, Ioan Nistor, Ioan Heincz, Francisc Bakoș și Petru Brîndău din secția ajustaj, care lucrează la confecționarea mașinii de încărcat concepută de un grup de inovatori de la mina Aninoasa, au executat în această zi ultimele lucrări de asamblare și control a mașinii.

însă... Numai să ne grăbim să nu se împrăștie.

Cînd a fost gata legătura, Petrea a făcut un semn de bună ispravă, a luat născocirea aceea și a țiguit către despăcătura stîncii... Petrea a aruncat născocirea de grenade drept în inima pilcului de nemți. S-a născut o flacără repede și trăsnetul de grenade s-a auzit ca o strănutare a munților. Apoi s-a văzut fum îngrămădit s-a auzit răspunsul văilor și bizîitul schijeilor care se întorceau din văzduh. Și gemete surde.

După strănutarea aceea a munților, Petrea a simțit răbufnirea unei grenade aproape de el. Schijele au țiguit subțire și s-au lovit de bolovani. Cînd să se întoarcă, piciorul drept nu l-a mai ascultat pe Petrea și s-a îndoit din genunchi. Era să cadă. De după stîncă au răsărit nemții cu automatele întinse. Nistor pandurul a aruncat grenada între nemți. Grenada s-a spart înfundat, gîtuită de bolovani. Nemții s-au ridicat și au început să arunce și ei cu grenade către Petrea și Nistor.

Petrea a simțit și el cumpăna aceea de fulger care cuprinde pe om în clipe grele. S-a ridicat deasupra pintenului și a strigat odată ca de pe coama Feleacului pe unde copilărise el :

— Cîrliorulee! Foc! Deschide foc!

Nemții s-au repezit la Petrea. Nistor a sărit de după bolovani și a picat între nemți cu cuțitul în mîna dreaptă.

— Foc, Cîrliorule! Trage în noi! striga Petrea rezemîndu-se numai pe piciorul stîng. Dar Cîrlioru n-a deschis focul ci s-a ridicat din stîncă gheboșată cu încă sase romîni și au pornit la vale ca cerbi peste cremenea stîncilor. Nemții erau mulți dar roșii viteji. N-au avut hitleriștii vreme să înțeleagă bine ce se petrecea cînd au început baionetele să-i fulgere. Ca fulgerul de primăvară scilipeau baionetele, scurt și aprins. Soarele spărsese cotlonul ceței și trimitea pe povîrnișul stîncii urzeală de raze.

Soarele alungase toată ceața de pe văi, de se vedea apa Gronului încolăcit, dar pe stîncă gheboșată nu conțineau scilipirile de baionete și gemetele scurte și înfricoșate. De odată a început să se legene văzduhul și munții, porniți de un cutremur nemaiauzit. A pornit să tragă artileria sovietică. Treceau obuzele gemind amarnic peste tot. Se spărgeau undeva, înainte, în apa Gronului. In apa Gronului porni mișcare mare. Nemții săreau în apa amestecată cu căruțe și camioane. Nu

mai țineau hitleriștii rînduiala lor prusacă, ci se învălmășeau dimpreună cu dobitoacele, sărmanele. Din albia apei se înălțau turnuri de apă cît plopii de înalte și purtau cu ele către văzduhul cel de tot albastru roți și butoaie și daraburi de tot felul.

Trăgea artileria sovietică în fugarii lui Hitler.

Pe stîncă mai stăteau baionetele în razele de soare cînd răzbi, zvon harnic de tancuri. Tancurile sovietice aplecau brazii în drumul lor și împingeau limbi de foc în nemții fugari. Atunci a conștientizat scînteierea baionetelor pe stîncă. Nemții au aruncat armele și s-au întors cu fața către Gron. Pe povîrniș urcau trei tancuri sovietice, aruncînd bolovani în urmă.

De pe tancul din față au sărit luptători. Unul era comandantul de regiment al lui Petrea și altul un ofițer sovietic.

— Unde-i Petrea? a întrebat comandantul.

Petrea s-a deslipit de stîncă și s-a clătînat. Nistor l-a prins de subsuori. Petrea și-a trecut mîna stîngă după grumazul lui Nistor și a pășit spre comandant. S-a oprit la trei pași, a dus mîna la cască și a raportat :

— Să trăiți, domnule colonel, n-am dat stîncă.

Comandantul a spus numai atîta :

— Bine, Petruț! Foarte bine! N-au mai răzbit vorbele din gura lui. L-a cuprins pe Petrea în brațe și l-a sărutat. Ofițerul sovietic și-a scos de pe piept semnul de ofițer de gardă și l-a prins de vestonul sergentului.

— Molodeț! a spus sovieticul și i-a strîns mîna cu căldură. Apoi comandantul i-a tîlmăcit lui Petrea și celelalte vorbe ale ofițerului sovietic :

— Cu așa luptători, veți face o țară fericită.

Petrea se gîndi să spună vorbe mari dar nu putu. El spuse numai atîta :

— Pilda sovieticilor și a pandurilor trebuia urmată.

— Plotonul unde e? întrebă comandantul rotindu-și privirea pe culmea fumegîndă. Dar plotonul nu era pe culme. El era adunat în jurul lui Petrea. Erau trei soldați și cu pandurul Nistor patru... și cu Petrea cinci.

Ofițerul sovietic a dat cu glas puternic un ordin. De pe tancuri au sărit deodată patru soldați sovietici și au venit la stîncă. Și-au desprins din piepturi semnele de gardă și le-au prins pe vestoanele romînilor. Apoi i-au ajutat pe romîni să se urce pe tancuri și au pornit împreună val-vîrtej către matca Gronului unde se îneca nemții îngroziți.

(Din revista „Cultura Poporului”)

Scurt bilanț al unor mari înfăptuiri

Anul acesta sărbătorim la 23 August cea de a zecea aniversare a eliberării României de către eroica Armată Sovietică și a doborârii dictaturii fasciste de către forțele patriotice populare conduse de Partidul Comunist Român.

Plini de mândrie patriotică oamenii muncii din Valea Jiului, alături de întreg poporul nostru muncitor, trec în revistă la 23 August realizările înfăptuite în acest colț al patriei noastre în cei 10 ani care s-au scurs de la 23 August 1944.

Drept cea mai însemnată cucerire este faptul că minele de cărbuni — înainte ocne de întunecare a vieții minerilor și surse de profituri uriașe pentru capitaliștii români și străini — au devenit în acești ani bun al întregului popor. Aceasta a dus la eliberarea minerilor de exploatarea capitalistă, de șomaj, de mizerie, de teama zilei de mîine.

În anii puterii populare minele de cărbuni din Valea Jiului, ca și celelalte întreprinderi au luat o largă dezvoltare. Odată cu dezvoltarea întreprinderilor economice, prin grija partidului și guvernului s-au îmbunătățit simțitor condițiile de viață ale oamenilor muncii.

În toate localitățile din Valea Jiului au fost construite pînă în prezent și date în folosință oamenilor muncii 2050 locuințe noi. La Petroșani, Petrila, Lonia și Vulcan blocurile cu locuințe noi formează adevărate cartiere moderne. La Uricani s-a construit un orașel al minerilor. Odimioară sate, localitățile Petrila și Vulcan au devenit în acești ani orașe ale minerilor. Totodată au fost construite și date în folosință cămine pentru necăsătoriți cu o capacitate de peste 1350 de locuri, numeroase cluburi, clădirea Institutului de Mine „Gh. Gheorghiu-Dej” din Petroșani, a Școlii tehnice de cărbune din Lupeni și alte instituții social-culturale. Aceasta a schimbat mult înfățișarea așezărilor miniere din Valea Jiului.

Sfaturile populare sprijinite activ de masele largi ale oamenilor muncii au adus o contribuție însemnată la dezvoltarea localităților din Valea Jiului. Tot mai multe femei, tineri și tinere participă la acțiunile gospodărești de înfrumusețare a localităților miniere. Merită să fie subliniată inițiativa femeilor din Vulcan care au amenajat anul acesta prin muncă voluntară un frumos parc.

An de an au sporit măsurile luate de partid și guvern pentru îmbunătățirea nivelului de trai al oamenilor muncii. Au crescut totodată posibilitățile de cumpărare ale maselor. Dacă în 1948 existau în Valea Jiului numai 21 magazine de stat alimentare și industriale, în prezent numărul acestora a ajuns la 190. În 1948 au fost distribuite populației din Valea Jiului numai prin magazinele de stat alimentare și industriale mărfuri în valoare de 33 milioane lei. În anul 1953 valoarea mărfurilor vindute

V. FURLEA
președintele
Comitetului executiv
al Sfatului popular raional
Petroșani

populației numai prin magazinele de stat s-a ridicat la 170 milioane, iar în prima jumătate a anului 1954 s-au vîndut populației mărfuri în valoare de 92 milioane lei. De asemenea, în toate localitățile din Valea Jiului există în prezent numeroase magazine și chioșcuri „Aprozar”, restaurante, bufete, centre de distribuție a cărnii, laptelui, etc. Pentru aprovizionarea populației cu pîine la Lupeni a fost construită o fabrică de pîine; în curînd va fi terminată fabrica de pîine din Petroșani.

Luînd pentru traducerea în viață a sarcinilor trasate de Hotărîrile plenary largite a C.C. al P.M.R. din august 1953 Sfatul popular raional acordă o atenție tot mai mare dezvoltării industriei locale, descoperirii și folosirii resurselor locale. Întreprinderea de industrie locală „6 August” din Petroșani, creată în anii puterii populare produce în prezent un bogat sortiment de bunuri de larg consum contribuind la îmbunătățirea nivelului de trai al oamenilor muncii.

Realizări deosebite de însemnate s-au obținut în ultimii ani în domeniul apărării sănătății oamenilor muncii. În acești ani au fost înființate în Valea Jiului numeroase instituții sanitare noi. Printre acestea se numără 11 dispensare de întreprindere, 6 posturi subterane de prim ajutor, 1 centru pentru combaterea gușei, 6 puncte de transfuzie a singelui, 2 maternități, 3 secții de spital de copii, etc. Dacă în 1944 existau în Valea Jiului numai 16 instituții sanitare deservite de 40 medici, în prezent funcționează aici 78 instituții sanitare deservite de un număr de peste 120 medici.

Ca urmare a măsurilor preventive mortalitatea infantilă, care în regimul burghez-moșieresc atingea recorduri în Valea Jiului a scăzut cu 55 la sută față de anul 1944 iar îmbolnăvirile de scarlatină au scăzut cu mai mult de 90 la sută față de anul 1944.

Toate acestea au fost posibile datorită grijii deosebite de care se bucură minerii noștri din partea statului democrat-popular, datorită ajutorului frățesc pe care-l primim din partea Uniunii Sovietice, inițiativei creatoare a celor ce muncesc.

Valea Jiului este acum un vast santier de construcții, de muncă creatoare. Acest santier înfățișează tabloul perspectivei luminoase deschise acestui colț înfloritor al patriei noastre.

Mai avem foarte multe de făcut, mai avem lipsuri și greutăți. Dar toate acestea pot fi învinse. Trebuie să dezvoltăm necontenit cuceririle obținute sub conducerea partidului în cei 10 ani care au trecut de la 23 August 1944, să luptăm pentru învingerea lipsurilor și a greutăților, să întărim zi de zi vigilența împotriva dușmanilor vieții noi pe care poporul nostru muncitor și-o făurește. Oamenii muncii din Valea Jiului vor răspunde și pe mai departe acestor cerințe.

Grijă deosebită față de minerii

Viața minerilor mai bătrîni de la mina Petrila, ca de altfel a majorității oamenilor muncii din patria noastră, cunoaște două aspecte care se deosebesc fundamental unul de celălalt. Pe de o parte viața mizeră, de grea asuprire, dinainte de 23 August, pe de alta viața de după eliberarea țării, viață nouă și plină de bucurii.

Trăind și muncind în vremurile de azi, minerii nu vor uita niciodată trecutul. Nu vor uita munca istovitoare, exploatarea cruntă la care erau supuși de către capitaliști, stăpînii de atunci ai minelor.

Astăzi, în patria noastră eliberată, visul de veacuri al mineilor a devenit realitate. Ei sînt stăpîni pe munca lor, așa cum întregul popor muncitor este stăpînul bogățiilor țării.

Regimul nostru democrat-popular asigură prin Constituție dreptul la muncă. Minerii nu mai trăiesc cu teama că mîine vor rămîne pe drumuri. Dreptul la odihnă a devenit în republica noastră populară o realitate. Sute de minerii și tehnicienii de la mina noastră, au plecat și vor mai pleca în acest an la odihnă în stațiunile balneoclimaterice. Minerii bolnavi

primesc pe timpul concediului medical ajutor de boală.

Ca urmare a principiului socialist de salarizare, fiecare miner este retribuit după munca depusă. Conform contractului colectiv, minerilor se asigură condiții optime de muncă, haine de protecție gratuite, etc.

În semn de adîncă recunoștință față de Uniunea Sovietică, eliberatoarea și prietenoarea noastră, minele de la mina Petrila cinstesc de 23 August depășindu-și cu 6,6 la sută sarcinile de plan.

PETRU IACOB
președintele comitetului de întreprindere al minei Petrila

În familia mea

Ca să vorbesc pe larg despre transformările care au avut loc în viața mea și-a familiei mele în cei 10 ani care au trecut de la 23 August 1944, aș avea nevoie de-un spațiu mult mai mare. Eu sînt unul dintre milioanele de muncitori din țara noastră care au lăsat în urmă viața grea de pe timpul regimului capitalist.

Acum 10 ani eram încă mobilizat. Acasă rămăsese soția cu cei 5 copii mici. În scrisorile pe care mi le trimitea îmi spunea cît de greu c duce singură. Carol, băiatul cel mare care avea abia 13 ani, lucra cot la cot cu mamă-sa la cărbunăria de la Cîmpul lui Neag. Cu alte cuvinte era vai și-amar de familia mea. Copiii umblau rupși și flămînzi, iar soția nu mai știa ce să facă pentru a nu-i lăsa să moară de foame.

Astăzi, invit cu drag pe cineva în casa mea pentru că nu mi-e rușine să vadă cum trăiesc. Din 1951 m-am mutat într-un apartament nou compus din două camere spațioase, bucătărie, cămară, baie etc. Înainte vreme numai domniile locuiau în astfel de apartamente. Acum și noi muncitorii trăim o viață demnă, de om. În ultimii ani acest apartament mi l-am mobilat cu mobilă nouă. Pe timpul capitaliștilor în casă n-aveam decît câteva lucruri înghebate de mine, bune de aruncat în foc, așa după cum am și făcut după aceea.

Aș vrea să spun cîteva cuvinte despre situația în care se află copiii mei acum. Carol, este miner fruntaș. S-a căsătorit și are doi copii. Ileana s-a măritat și ea și are un băiețuș. Iudita lucrează la cantina minei. Cei doi băieți mai mici — Ioan și Andrei — sînt elevi. Primul la școala tehnică medie de cărbune din Lupeni, iar al doilea la școala tehnică medie de energie electrică din Timișoara. Învață bine și asta mă bucură mult ca părinte.

Eu sînt responsabilul unei brigăzi de minerii care lucrează

ză într-un abataj frontal. Lună de lună realizez cîștiguri medii de 2000-2500 lei. Au fost luni cînd am cîștigat cu ceva mai puțin, dar au fost și luni cînd am realizat cîștiguri de 2800-3000 lei. La Ziua minerului anul trecut, am fost decorat cu Medalia Muncii. Dacă înaintea abia aveam cu ce trăi după plata de mizerie pe care primeam, astăzi duc o viață despre care pot spune cu adevărat că e fericită. În primăvară năzuiesc să-mi cumpăr motocicletă nouă.

Iată pe scurt cum am trăit în trecut și care-i viața mea nouă, după 10 ani de la eliberarea patriei noastre. Năzuiesc să-mi cumpăr motocicletă nouă și să-mi cumpăr un apartament nou. În trecut și care-i viața mea nouă, după 10 ani de la eliberarea patriei noastre. Năzuiesc să-mi cumpăr motocicletă nouă și să-mi cumpăr un apartament nou. În trecut și care-i viața mea nouă, după 10 ani de la eliberarea patriei noastre. Năzuiesc să-mi cumpăr motocicletă nouă și să-mi cumpăr un apartament nou.

IOAN PETER
miner
decorat cu Medalia Muncii
Lupeni

Învăț meseria de miner în condițiuni noi

Sînt un miner tînăr. Abia de patru ani mă aflu în Valea Jiului, însă aceasta nu m-a împiedicat să îndrăgesc frumoasa meserie de miner. Înalta prețuire care ni se dă, dragostea cu care sîntem încurajați și condițiile deosebite de muncă și trai care ni se creează îmi poartă deseori gîndul departe, în necăjita mea copilărie din Sîn-Mihai, cînd eram nevoit să-mi cîștig o coajă de pîine, alături de părinții mei, pe la curțile chiaburilor. Cînd iau salariul și văd cîte pot cumpăra din el îmi aduc aminte că tata rar putea să ne ia pe lîngă mîncare și cîte o haină.

Înainte de a ajunge la Lo-

nea am auzit multe lucruri interesante despre meseria de miner și în dorința de-a o cunoaște, în timpul construcției liniei ferate Salva-Vișeu am fost printre primii din sat care au cerut să piece voluntari pe șantier. Acolo am primit „botezul” mineritului, ca să zic așa, lucrînd la tunele, dar aceasta nu m-a mulțumit. Vroiam să pătrund toate tainele mineritului. Împins de această dorință, am venit în Valea Jiului. Aici am cunoscut minerii bătrîni, cu multă pricepere, strînsă în ani și ani de zile, de la care am reușit să prind cîte ceva. Azi o țîră, mîine mai mult; ba cum se sapă o pilugă, ba cum se taie

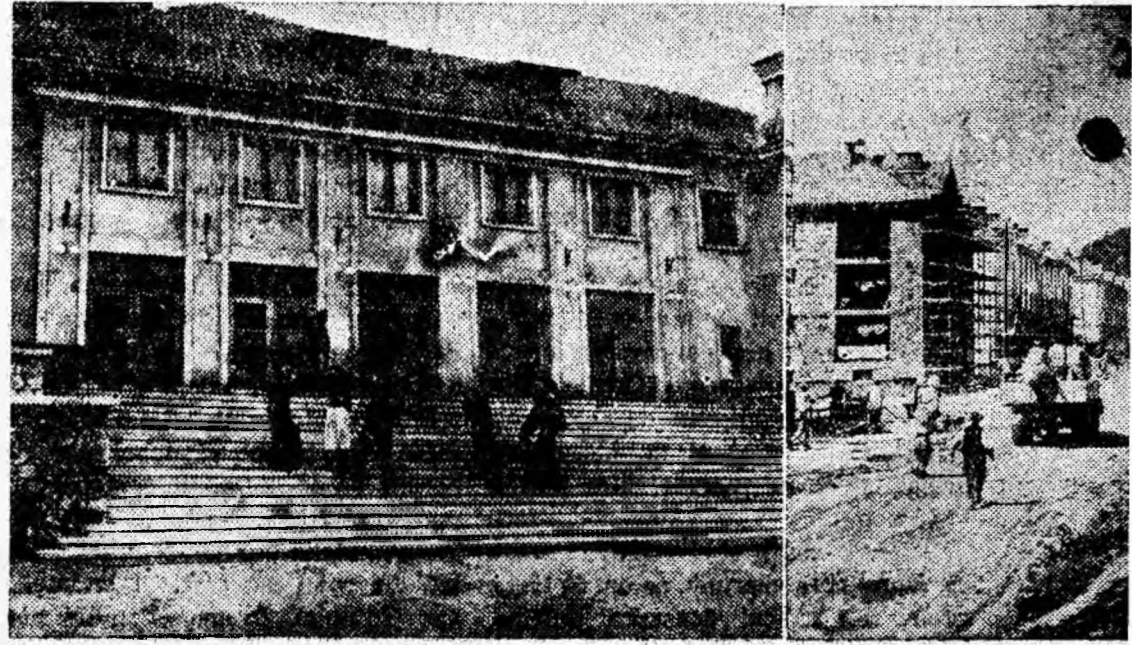
o grindă sau cum se așază un stîlp, pînă cînd am ajuns să lucrez și cu mașinile. Cînd am reușit să stăpînesc ciocanul de abataj, să de prind cu el bulgări-bulgăstratul de cărbune. Acum pot spune că cunosc unele lucruri care înainte îmi păreau adevărate ascunse, dar pînă a le pătrunde miezul îmi dau seama că mai este mult. Asta nu mă descurajează! Sînt hotărît să pătrund pentru că în patria noastră liberă, cele mai îndrăznețe visuri pot fi îndeplinite.

IOSIF BUDA
miner — mina Lonea

CIFRE ȘI FAPTE

— An de an se îmbunătățește aprovizionarea populației din Valea Jiului. În acest scop a fost creată o largă rețea a comerțului de stat. Numai pentru aprovizionarea exclusivă a minerilor au fost înființate 44 magazine. Numărul total al magazinelor cu mărfuri alimentare și industriale trece de 190.

— Rețeaua sanitară, dezvoltată considerabil în ultimii ani, constituie un puternic mijloc de apărare a sănătății oamenilor muncii din Valea Jiului. Din 1944 și pînă în prezent au fost înființate 5 dispensare, un centru și 5 puncte de transfuzie a singelui, 4 cabinete stomatologice, 3 spitale și secții de copii, 2 dispensare de copii cu staționare, 5 cămine de zi, 6 centre de lapte, un nou dispensar de T.B.C., 1 laborator de igienă, 5 farmacii, 7 staționare de întreprindere, 5 laboratoare dentare, etc.

ÎN CLIȘEE: (stînga): Clubul minerilor din Petrila; (mîjloc): Lupeni

Comorile artei și culturii — bunuri ale întregului popor muncitor

Ani de-a rândul, regimul burghez-moșieresc a ținut pe munceri și pe ceilalți muncitori din Valea Jiului în neștiință de carte, a superstițiilor și misticismului. În acum 10 ani comorile culturii erau un privilegiu al maselor exploatare.

În anii puterii populare, partidul și guvernul au inițiat o vastă acțiune pentru culturalizarea maselor, pentru ridicarea nivelului lor de cunoștințe în toate domeniile de activitate. Pe întreg teritoriul țării noastre funcționează un mare număr de cluburi, cămine culturale și biblioteci, care contribuie prin activitatea lor la satisfacerea nevoilor culturale mereu crescânde ale celor ce muncesc. Asemenea focare de cultură funcționează în fiecare localitate din Valea Jiului. Cluburile sau înființate în ultimii zece ani, cluburile muncitorești, bibliotecile și căminele culturale din Valea Jiului servesc cauzei culturalizării maselor. În trecut, exploatatorii erau interesați numai să realizeze profituri urase. De culturalizarea maselor nici nu se putea vorbi în acea vreme. În prezent, muncii au posibilită-

tea de a se bucura din plin de comorile artei și culturii, posibilitate pe care n-au avut-o niciodată pe vremea orânduirii capitaliste.

Avântul revoluției culturale care a început să se desfășoare în anii puterii populare în Valea Jiului și în restul patriei noastre, a avut ca rezultat o bogată și multilaterală activitate culturală. Folosind variate forme de activitate, cluburile muncitorești, căminele culturale și bibliotecile din Valea Jiului au contribuit la formarea unei noi atitudini față de muncă, la educarea oamenilor muncii în spiritul devotamentului față de cauza construirii socialismului. Instituțiile de cultură din Valea Jiului au ajutat pe muncitori și tehnicienii în lupta lor pentru introducerea tehnicii noi, pentru o înaltă productivitate a muncii, pentru îndeplinirea sarcinilor de plan. Ele au devenit puternice centre de propagandă tehnică, de popularizare și răspândire a metodelor sovietice de muncă.

În aceste cluburi și cămine culturale se desfășoară o susținută activitate. În fiecare zi se adună aici grupuri de oameni ai muncii, tineri și

vîrstnici, care citesc, joacă șah, ascultă conferințe, vizionează un film sau iau parte la repetițiile echipelor artistice. Astăzi sînt în localitățile Văii Jiului 14 echipe de dansuri, 14 cercuri dramatice, 8 fanfare și orchestre, zece și zece de recitatori, soliști vocali sau instrumentiști.

Viața culturală a Văii Jiului a căpătat un cadru tot mai larg în cei 10 ani de la eliberarea patriei noastre. Ea s-a întărit în lupta aprigă cu toate rămășițele ideologice cosmopolite și șovine, moștenite de la regimul burghez-moșieresc. Cultura nouă pe care și-o însușesc zi de zi oamenii muncii din Valea Jiului este expresia vieții noi, pe care ei și-o construiesc sub conducerea partidului nostru.

Condițiile tot mai bune create minerilor și celorlalți oameni ai muncii din Valea Jiului, pentru ridicarea nivelului lor cultural, constituie o mărturie vie a grijii pe care statul nostru democrat-popular o acordă omului și nevoilor sale.

IOSIF CIORA
directorul cabinetului metodic artistic — Petroșani

Înălta prețuire a muncii noastre

Nu mai sînt tînăr. Am 49 ani, din care 29 lucrați în subteran. Dar pe zi ce trece mă întineresc. Simt că privesc noi forțe care mă ajută să sparg normele, să-mi desces angajamentele luate. Ulți care mă cunoșteau înainte cu 10 ani spun mirați: „Uite cum s-a schimbat bănuțul Cenușă!”

La drept vorbind, același lucru îl gîndesc și eu despre mine, despre tovarășii mei. Toții ne-am schimbat. În locul cutelor adînci brăzdate de mizerie, pe chipurile noastre strecurat un zîmbet. Fecundarea se citește în ochii cărui. Iată cum viața nouă schimbă pe om, îl face să se deaască și să trăiască altfel.

Din anii vieții mele, pot spune că numai ultimii 10 ani m-am trăit cu adevărat. În trecut am avut o viață de ciine. Muncesc cu forțe înzecite, pentru ca acele vremi să nu se întoarcă.

Cum era prețuită munca în trecut și cum este acum să vorbesc despre faptele

mai înainte cu 10 ani, după o muncă istovitoare de 10-14 ore pe zi, cîștigam un salariu de mizerie. Acum, în urma depășirilor de normă de 60-80 la sută, pe care le realizez împreună cu brigada mea, cîștig lunar de lunar salarii între 1800-2300 lei. Înainte, despre dreptul la odihnă nici nu putea fi vorba. La băi sau la sanatorii se duceau bancherii. Noi minerii eram sortiți să lucrăm pînă la ultima picătură de vlagă, iar cînd roși de munca istovitoare, de foame și boli eram concediați, ne aștepta cerșitul.

Acum beneficiaz în fiecare an de un concediu de odihnă de aproape o lună de zile. N-am decît să aleg: vreau să-l petrec la munte, merg la munte; vreau la mare, plec acolo.

În stațiuni sîntem găzduiți ca adevărații stăpîni ai țării. De curînd, cu prilejul Zilei minerului am fost decorat cu „Ordinul Muncii” clasa II-a. Acest lucru, m-a făcut să-mi aduc aminte de un fapt petrecut cu 13 ani în urmă. Ne

mai puțin îndurăm lipsurile, noi minerii de la mina Petrila am declarat grevă. Stăpînii de atunci ai minelor, cărorora le trebuia cărbune pentru a putea duce războiul criminal împotriva Uniunii Sovietice, au arestat și schingiuit pe mulți dintre noi. Printre cei arestați mă aflăm și eu. Am stat 7 luni închis în lagărul de la Tg. Jiu.

Acum, eu și alte sute de minerii din Valea Jiului, cărmăre a prețuirii muncii noastre grele dar frumoase, sîntem decorați cu ordine și medalii.

Prețuirea de care se bucură astăzi în patria noastră fiecare om al muncii mă face să-mi îndrept gîndurile cu dragoste și recunoștință spre Uniunea Sovietică, marea noastră prietenă și eliberatoare, care la 23 August 1944 ne-a deschis drumul spre libertate, spre o viață fericită, spre socialism.

CORNEL CENUȘĂ
miner — Petrila
decorat cu „Ordinul Muncii” clasa II-a

Puternicul avînt de dezvoltare al minelor Văii Jiului

Se împlinesc astăzi 10 ani de la eliberarea patriei noastre de către glorioasa Armată Sovietică. În acești

Ing. I. GAEL
director general adjunct al Direcției Minelor

10 ani, poporul nostru muncitor a parcurs, sub conducerea înțeleaptă a partidului, un drum plin de succese spre victoria cauzei socialismului. Dintr-o țară înapoiață cum a fost țîntă de regimurile burghez-moșierești, patria noastră devine o țară cu economie înfloritoare. Poporul nostru se mîndrește astăzi cu o industrie înaintată, o agricultură în plină dezvoltare. La înflorirea continuă a economiei naționale, industria carboniferă a adus un aport de mare însemnătate.

Înălțarea de azi a minelor Văii Jiului e cu totul alta față de cea dinaintea de 23 August 1944. În trecut staturile de cărbune erau exploatare nerățional, prădalnic, de către capitaliști. Minele erau lipsite de mecanizare, de măsuri de protecție și securitate a muncii. Minerii scoteau cărbunele cu prețul unor eforturi istovitoare, în schimbul unor salarii mici. Eforturile fizice, mizeria, accidentele ce se țineau lanț secerau anual multe vieți de minerii.

Astăzi, minerii Văii Jiului se mîndresc cu minele lor. În dezvoltarea minelor, în mecanizarea și modernizarea lor, ajutorul primit din partea marelui nostru prieten și eliberator, Uniunea Sovietică, a avut un rol hotărîtor. Utilaje miniere de cel mai modern tip ca mașini de extracție, compresoare de mare capacitate, haveze, locomotive electrice cu trolley și cu acumulatori, crațere și felurite alte mașini necesare procesului de extracție au fost trimise din belșug din Uniunea Sovietică pentru minele Văii Jiului. Specialiști sovietici veniți în Valea Jiului au învățat pe tehnicienii și minerii noștri să aplice cele mai bune metode de extragere a zăcămintelor de cărbune, să introducă rațional și operativ utilajele în mine. De la tehnicienii sovietici, tehnicienii noștri au învățat cum să lucreze în chip nou, cum să canalizeze inițiativa și priceperea minerilor spre problemele legate de continuarea îmbunătățirii a procesului de producție.

Ajutorul frătesc și multilateral primit din partea Uniunii Sovietice, ne-a dat posibilitate nu numai să lărgim și să modernizăm minele existente, ci să deschidem și să redeschidem altele noi. Într-un timp scurt au fost redeschise minele Vulcan și Lopea I și II, mine care au fost lăsate pradă distrugerii cu peste 20 de ani în urmă de capitaliști. La Uricani a fost deschisă o mină nouă care acum dă o producție importantă.

Deosebit de mari sînt realizările obținute în direcția îmbunătățirii condițiilor de lucru și securității muncii în mine. În abataje mecanizate cu crațere, haveze, scocuri oscilante, mașini pneumatice, trolci, etc. minerii muncesc mai ușor și cu o productivitate sporită. S-au instalat ventilatoare

cu debite de 2000-3000 m³ aer pe minut, care asigură o bună aerisire a locurilor de muncă. În anul 1953

s-au cheltuit peste 20 milioane lei pentru lucrări de îmbunătățire a tehnicii securității în minele Văii Jiului. Introducerea monografiilor de armare, examinarea periodică a cadrelor de tehnicieni asupra cunoașterii măsurilor de securitate minieră, înființarea a numeroase posturi de prim-ajutor, puncte sanitare în subteran, fabrici de ape carbo-gazoase, introducerea apei potabile în mine, etc. — iată numai cîteva din realizările care dovedesc marea grijă ce se poartă apărării sănătății minerilor.

Anii care au urmat de la eliberarea patriei, au constituit pentru minerii Văii Jiului ani de muncă dîrză și plină de succese pentru înflorirea patriei și a vieții lor. Urmînd exemplul luminos al minerilor sovietici, învățînd din marea lor experiență, minerii din bazinul nostru carbonifer muncesc în chip nou. Zece și zece de brigăzi de minerii aplică cu succes înaintata metodă a graficului ciclic — mijloc important de sporire a producției și productivității muncii. Aplicînd această metodă, brigăzile de minerii conduse de Iuliu Haidu, Octavian Iancu, Ioan Gaiovschi, Augustin Guran, Moțar Mihai, Vasile Napău și altele lucrează acum în contul anilor viitori. Mii de minerii aplică cu succes alte metode înaintate inspirate din experiența minerilor sovietici, reușind astfel să întrecă cu mult sarcinile de plan.

Pentru munca lor, minerii sînt răsplătiți din plin. Introducerea acordului progresiv, a primelor de ciclicitate, de vechime și alte prevederi ale Hotărîrii guvernului din iulie 1952, asigură minerilor cîștiguri sporite. Mulți sînt acei minerii care cîștigă lunar salarii între 2.500—4.000 lei.

Minerii și tehnicienii care se disting în lupta pentru mai mult cărbune poartă pe piepturile lor distincții înalte ale Republicii noastre Populare. Numai de Ziua Minerului sîrbătorită în acest an la 8 august, sute de minerii au fost decorați cu Ordinul Muncii și Medalia Muncii. Printre ei se află fruntașii întrecerii socialiste Cornel Cenușă, Ioan Maczanga, Loghin Nicula, Ambrozie Roman, Ioan Rusu, Sima Toma, Silviu Iovan și alții.

Viața nouă pe care o trăiesc minerii Văii Jiului, munca lor plină de bucurii ar fi fost de neînchipuit fără eliberarea țării noastre de către Uniunea Sovietică. Tocmai de aceea minerii Văii Jiului împlinesc ziua de 23 August, cea mai măreață sărbătoare a popoului nostru, cu realizări deosebite.

Dezvoltînd succesele obținute în preajma marii sărbători a eliberării, minerii și tehnicienii vor răspunde cu cinste chemării partidului și guvernului de a da patriei mereu tot mai mult cărbune necesar ridicării bunăstării popoului nostru liber, înfloririi patriei noastre noi, iubitoare de pace.

CIFRE ȘI FAPTE

— Deosebit de puternic este avîntul dezvoltării industriei patriei noastre. În anul 1953 producția industrială a întrecut de aproape 3 ori producția anului 1938 și de 3,4 ori pe cea din 1948. Producția de oțel a crescut de 4 ori față de nivelul anului 1948, iar în 1955 se va ridica la peste un milion tone. În 1953 extracția de țîței a depășit producția maximă atinsă în regimul burghez-moșieresc. Producția de cărbune a întrecut de 2,4 ori pe cea din 1938.

— În anii care au trecut de la plenara C.C. al P.M.R. din 3-5 martie 1949, peste 300.000 familii de țărani muncitori s-au unit pe baza liberului consimțămînt în peste 2000 gospodării agricole colective. De asemenea au fost constituite 2334 întovărășiri, pentru lucrarea în comun a pămîntului. Agricultură noastră a fost înzestrată cu un mare parc de mașini și tractoare. Cele 220 S.M.T.-uri înființate pînă în prezent sînt dotate cu 24.809 tractoare, 19.800 pluguri, 815 combine, 13.250 batoze, 6.000 cultivate etc.

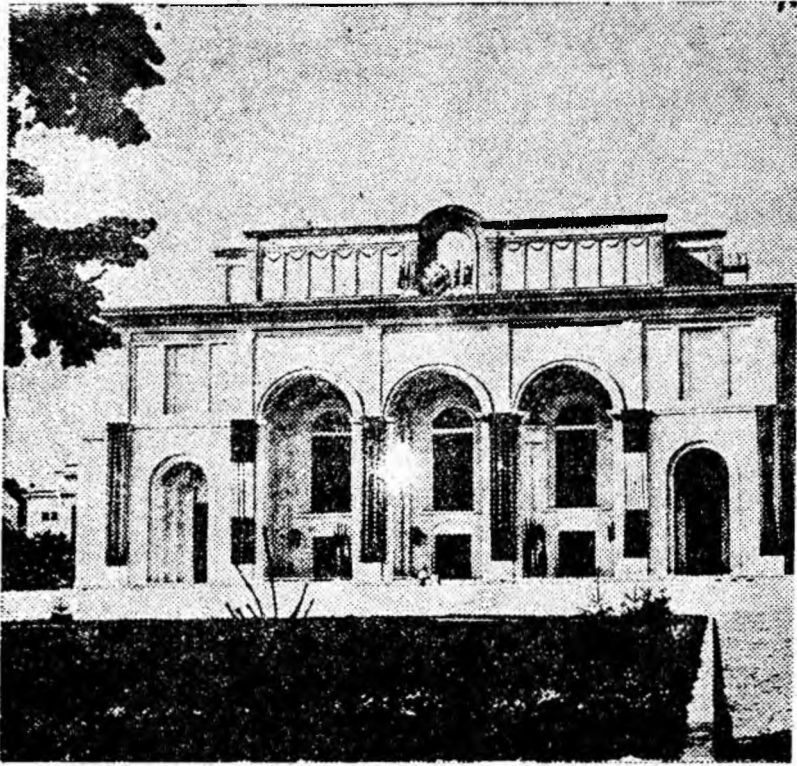

Șel al minerilor din Uricani; (dreapta): Hala din orașul Petroșani.

IN PATRIA NOASTRĂ LIBERĂ

„FABRICAT IN R. P. R.”

A intrat de mult în tradiția oamenilor muncii din R.P.R. să facă, cu prilejul zilei de 23 August — aniversarea eliberării — un bilanț al realizărilor obținute și o apreciere a perspectiveilor de viitor.

Privind înapoi, spre drumul străbătut, vedem că în ultimii ani au avut loc în R.P.R. serioase transformări politice și economice, s-au obținut realizări în toate domeniile vieții economice și social-culturale.

Una dintre cele mai importante transformări care au avut loc în economia țării este crearea și dezvoltarea unei puternice industrii grele și, în primul rând, a unei industrii metalurgice și constructoare de mașini, baza industrializării socialiste a R.P.R.

În timpul regimului burghezo-moșieresc, capitaliștii autohtoni, mână în mână cu trustrile imperialiste din Apus, au căutat și au reușit să frneze dezvoltarea industrială a României, și în special, dezvoltarea industriei metalurgice, să transforme țara noastră într-o anexă agricolă a marilor state industriale capitaliste.

Pentru a vedea slaba dezvoltare a industriei metalurgice în timpul orinduirii burghezo-moșierești este suficient să arătăm că cea mai mare producție de oțel realizată înainte de cel de al doilea război mondial n-a depășit niciodată 175.000 tone. În ceea ce privește producția de mașini, aceasta a fost ca și inexistentă. În anul 1940, 99 la sută din mașinile unelte folosite în țară proveneau din import.

În timpul războiului purtat de clica fascisto-antonesciană împotriva Uniunii Sovietice, o parte din utilajul industriei metalurgice a fost distrus, iar restul degradat. La uzinele metalurgice din Hunedoara, de pildă, în 1945 din 5 furnale funcționa numai unul.

În cursul ultimilor ani, partidul și guvernul au acordat o mare grijă industrializării socialiste a țării, ca pîrghie principală a dezvoltării întregii economii naționale.

În perioada 1945-1948, înfringînd acțiunile de sabotaj ale dușmanilor regimului democrat-popular și lecuiind ră-

nile războiului, partidul a trecut, cu sprijinul puternic al muncitorilor organizați în sindicate, la acțiunea de refacere a industriei grele. Ca urmare, încă în anul 1948, anul naționalizării principalelor mijloace de producție industrială, volumul producției industriei metalurgice depășise nivelul anului 1938.

Odată terminată acțiunea de refacere a industriei grele, s-a trecut la organizarea dezvoltării sale pe baze noi. Din 1949, de cînd a început dezvoltarea planificată a economiei României, în industria metalurgică s-au făcut investiții importante. Au fost construite noi furnale, noi oțelării, noi instalații de laminare de mare capacitate și cu productivitate sporită. De pildă, furnalul nou construit la Combinatul siderurgic „Gh. Gheorghiu-Dej” Hunedoara este automatizat și are o productivitate de două ori mai mare decît vechile furnale existente în țară. Prin punerea în funcțiune a noilor agregate metalurgice puternice precum și datorită reconstruirii și lărgirii întreprinderilor metalurgice, producția de oțel a atins încă în anul trecut 750.000 tone.

Pe baza unei producții considerabil mărite de oțel a devenit posibilă crearea și dezvoltarea industriei construcțiilor de mașini, mîndrie a întregului popor.

Această ramură hotărîtoare pentru schimbarea bazei tehnice a întregii noastre economii naționale a căpătat în ani pieriți populare o greutate specifică importantă, reprezentînd peste 22 la sută din totalul producției industriale a țării. În industria construcțiilor de mașini există acum un parc numeros de mașini unelte și agregate moderne, în stare să facă față unor cerințe foarte înalte din punct de vedere al tehnității și complexității producției.

Se știe că în trecut, deși România era denumită țară „eminamente agricolă”, întreprinderile din țară nu erau în stare să producă nici mașini agricole, nici unelte agricole de o tehnicitate mai ridicată. Acum avem o pu-

ternică industrie de mașini agricole. Producem în serie tractoare, secerători-legători, batoze, cultivatoare și alte mașini agricole de înaltă tehnicitate. Încă la sfîrșitul anului trecut, baza materială tehnică a S.M.T.-urilor și gospodăriilor agricole de stat cuprindea peste 23.000 tractoare convenționale de 15 C.P., 474 combine autopropulsate, 13.250 batoze, etc.

Un alt exemplu: România a fost una dintre marile țări producătoare de petrol din Europa, totuși întregul echipament de foraj și rafinament era adus din import. Acum, industria noastră constructoare de mașini produce în cantități suficiente instalații complete de foraj, utilaj de producție și aparataj pentru rafinării, acoperind în întregime nevoile interne de utilaj petrolifer și creînd disponibilități pentru export.

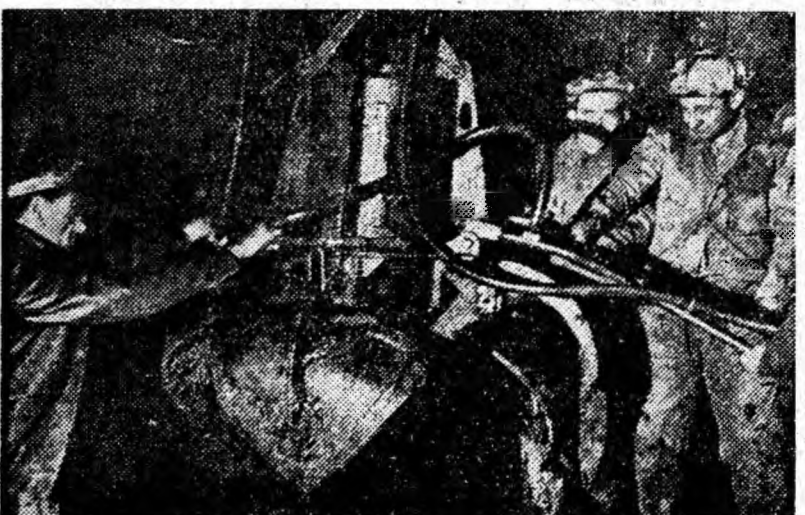
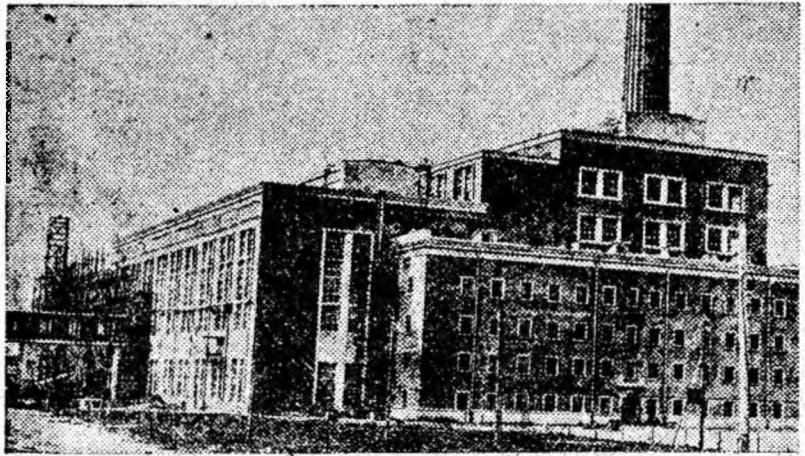
Se știe de asemenea că în trecut noi nu produceam nici mașini unelte, nici utilaj minier, nici utilaj de construcții, nici utilaj pentru industria ușoară și alimentară. Toate acestea se fabrică astăzi în țară datorită ajutorului tehnic de înaltă calificare primit din partea Uniunii Sovietice.

În numeroase fabrici și uzine se lucrează acum cu strunguri, freze, raboteze și alte mașini unelte puternice, de construcție modernă, care poartă marca uzinelor românești. În tot mai multe întreprinderi textile se instalează ringuri, card simple și triple, războaie automate de țesut și alte mașini de înaltă tehnicitate fabricate de industria românească.

Pentru industria minieră, constructorii de mașini din țara noastră fabrică locomotiva Diesel de mină, mașini de încărcat minereu, transportoare cu raclete, ciocane și perforatoare pneumatice, care ușurează efortul fizic al muncitorilor și ridică cu mult productivitatea muncii. Pe santierele de construcții se folosesc cu succes utilaje de construcție, ca de pildă betoniere, concasoare, escavatoare macarale, screpere bulldozere, nurlînd înscripția care ne umple de mîndrie „Fabricat în R.P.R.”.

EXPLICAȚII LA CLIȘEE :

(De sus în jos) : 1. Opera de stat din București; 2. Cea mai tînră ter. nocentrală a țării: uzina de la Sîngeorgiu de Pădure; 3. La Ca sa Pionierului din Petrosani. Pionierii ascultă cu atenție explicațiile profesorului; 4. Brigada minerului Aladar Staulinger lucrează la adîncirea de puțuri cu unelte mecanizate de mare productivitate.

PODUL PRIETENIEI

Aspecte de la inaugurarea podului de peste Dunăre dintre R. P. Romîni și R. P. Bulgaria.

O nouă metodă de prelucrare a solului

În pavilionul Uralului, de la Expoziția Agricolă Unională sînt prezentate realizările colhozului „Zaveți Lenina” din raionul Sadrin, regiunea Kurgan, în domeniul ridicării nivelului agriculturii și obținerii de recolte bogate și constante. Muncile cîmpului din acest colhoz sînt conduse de 25 de ani de vestitul inovator în producția agricolă Terenti Malțev. El a elaborat și aplică cu succes un nou sistem de lucrat pămîntul, care asigură obținerea de recolte bogate. Potrivit hotărîrii Guvernului Sovietic, pe lângă colhozul „Zaveți Lenina” s-a înființat o stațiune experimentală, al cărei director este Malțev. Toate cercetările științifice efectuate de această stațiune sînt strîns legate de practică.

Unii oameni de știință sînt de părere că numai ierburile perene sînt capabile să refacă structura solului și să-i completeze rezervele de substanțe organice și aceasta numai cu condiția să se semene ierburi graminee în amestec cu leguminoase, deoarece plantele anuale nu posedă această proprietate. Dar Malțev nu este de acord cu această părere despre planetele anuale.

Experiențele făcute timp îndelungat l-au convins că aceste plante, inclusiv cele anuale, lasă în sol o cantitate mai mare de rămășițe de natură organică, decît ceea ce consumă ele pentru hrană. Totodată, în cursul creșterii lor plantele anuale sînt capabile să creeze substanțe organice într-o cantitate tot

atît de mare ca și ierburile perene. Dacă plantelor anuale li s-ar crea condiții similare cu ale ierburilor perene, atunci și ele ar îmbunătăți structura solului și i-ar ridica fertilitatea.

La baza noii metode de prelucrare a pămîntului, elaborată de Malțev, stă posibilitatea de a folosi culturile de cîmp anuale pentru refacerea și ridicarea fertilității solului. Potrivit acestei metode, sarcina principală a agrotehnicii constă în a dirija cele mai importante procese care au loc în sol, pentru a se evita distrugerea structurii solului și pentru a face ca solul să devină din an în an tot mai fertil. Pînă acum se considera că pentru a obține recolte solul trebuie arat în fiecare an. Dar acest lucru duce la pierderea caracterului lui structural și a fertilității. Malțev a ajuns la concluzia, că solul nu trebuie arat în fiecare an, dar că arătura trebuie să se facă la o adîncime de 40—50 cm și, în așa fel încît plugul să nu aducă la suprafață straturile care n-au fost îmbunătățite prin cultură ci să afineze adînc pămîntul. În felul acesta prelucrează ogoarele colhozul „Zaveți Lenina” pe ale cărui cîmpuri își desfășoară cercetările sale științifice stațiunea experimentală din Sardin.

Cercetările efectuate de stațiune au arătat că plantele anuale din culturile de cîmp, la fel ca și ierburile perene, sînt capabile să acumuleze în sol substanțe organice și să-i creeze structură.

Fapte de eroism ale comsomoliștilor

În regiunea lacului Baikal a dăinuit mult timp o vreme călduroasă și uscată. S-a îngălbenit și s-a uscat iarba în lunci și pe cîmpii, în poienile pădurilor și pe fînețuri, s-au uscat și pajiștele bogate în ierburi de sub puternicele coroane ale copacilor din masivele păduroase.

Un avion condus de pilotul Nemaiev efectua obișnuitul zbor de patrulare deasupra deșișurilor păduroase ale regiunii lacului Baikal. Avionul purta pe bord pe experimentatorul pilot — cercetător silvic Leonid Abramov și un grup de parașutiști - pompieri. După cîteva ore de zbor ei au observat o diră subțire de fum. Era începutul unui incendiu în pădure.

Cercetînd cu atenție de la o înălțime de 600 m. locul unde izbucnise incendiul, A-

bramov a hotărît să parașuteze grupul de pompieri.

...Comsomoliștii Vasili Berezovski, Visarion Mahacikeev, Alexei Konstantinov, Anatoli Ohapkin și Marx Isidorov, instructor al serviciului de parașutiști - pompieri, se pregăteau pentru salt.

La comanda pilotului, primul se desprinde Isidorov. El aterizează exact în centrul unei lunci. La al doilea tur se desprind din avion unul după altul Ohapkin, Mahacikeev și Berezovski. Ei și-au deschis la timp parașutele și coboară lin spre pămînt.

Dar dintr-o dată se stîrni un vînt puternic care purtă pe parașutiști spre lacul Baikal. Ei au încercat să folosească lunecarea și să schimbe direcția devierii. A început o luptă dîrză

împotriva vîntului. Parașutiștii începură să evite aterizarea pe apă, totuși vîntul continua să-i poarte spre lac. Peste vreo două minute parașutiștii s-au pomenit în apa rece a Baikalului. Berezovski și Mahacikeev au reușit să ajungă pe uscat dar Ohapkin se afla într-o situație grea. În momentul aterizării, el s-a incurcat în curelele parașutei și era în pericol de inec.

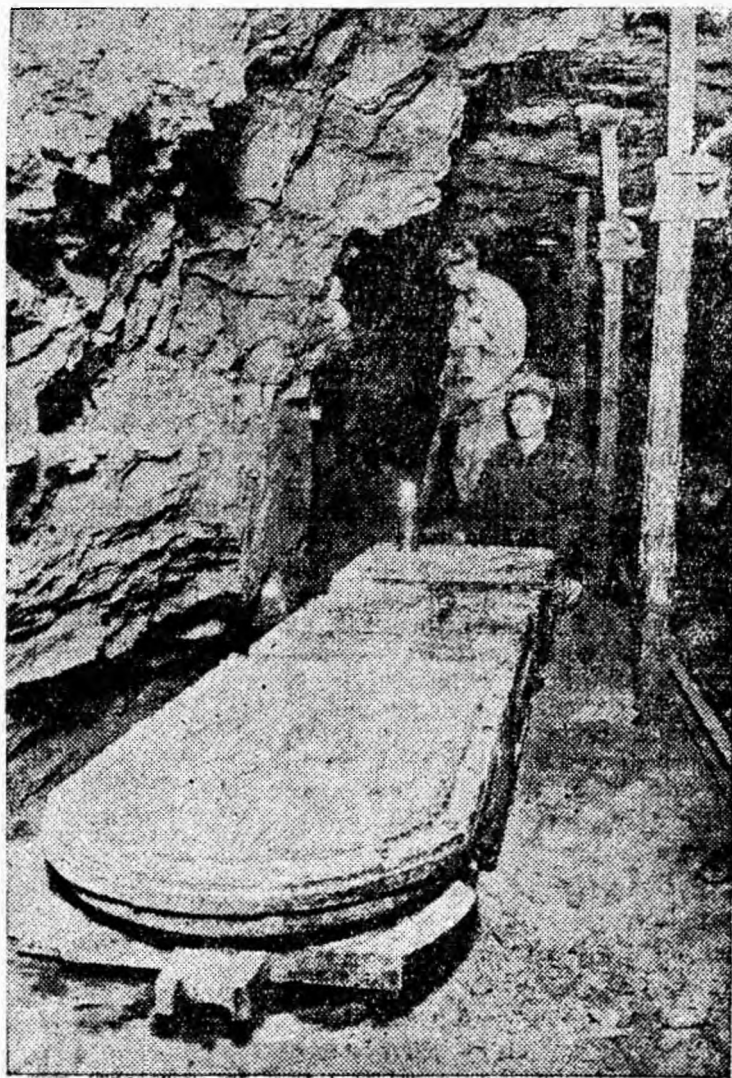
Pe neașteptate pe mal a apărut comsomolista Elisaveta Tupikova. Fără a sta pe gînduri, ea a scos un cuțit, și descălțîndu-se repede s-a aruncat în apa rece ca ghioga. La început Tupikova a tăiat curelele, iar apoi, așezîndu-se din nou a tăiat și sistemul de suspendare al parașutei.

Astfel Anatoli Ohapkin a fost salvat.

★

În R.S.S. Estonă sînt multe zăcăminte de șist bituminos. Minele din care se extrage șistul bituminos se mecanizează continuu ușurînd munca minerilor.

În clișeu: Mecanicul I. Gnibeda (stînga) și ajutorul lui E. Culmeto, de la o mină Estonă de șist bituminos la frontul de lucru.

★

Un teatru pe autocamion

Imaginați-vă o duminică de vară într-un colhoz depărtat de oraș. La cotitura drumului apare un noușor ușor de praf. Acesta crește, se apropie și în curînd în sat sosește un autocamion-furgon cu înfățișare neobișnuită.

Din autobus coboară artiști.

În timp ce aceștia fac cunoștință cu colhoznicii care îi înconjoară, în sat se înalță un teatru.

Pereții înalți ai autocamionului-furgon sînt ușor demontabili. În numai cîteva minute „pe bază de autocamion” a fost montată o scenă destul de mare cu rampa de șase metri. Tot din acest autocamion se scot și bănci demontabile pentru spectatori. Acestea sînt așezate în sala de spectacol care se formează în spatele autocamionului. Dacă este nevoie, deasupra teatrului astfel construit, se

poate întinde un cort fixat pe o carcasă ușoară.

Și teatrul este gata! Spectatorii își ocupă locurile. La numai o oră după scsirea artiștilor, cortina se ridică și spectacolul începe.

Macheta teatrului a și fost executată. Autorul proiectului este inginerul-arhitect I. Malțin, colaborator al Academiei de arhitectură a U.R.S.S.

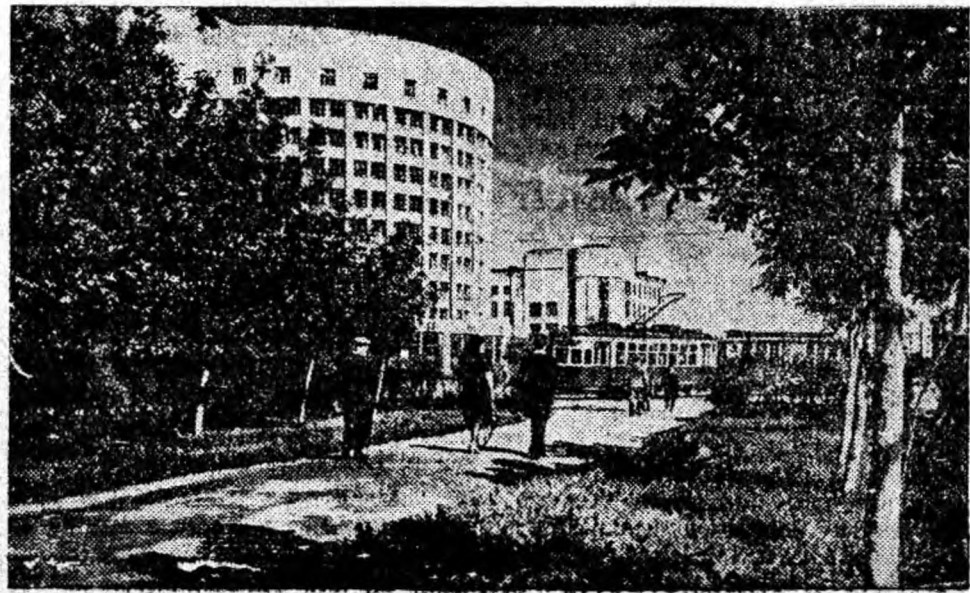
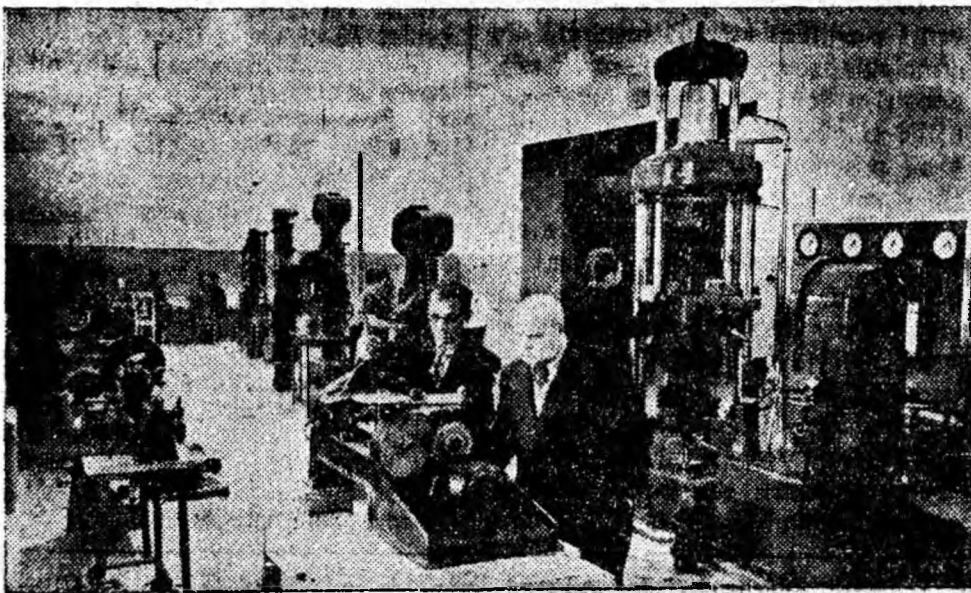
Sala de spectacole a teatrului volant are 180 locuri. În autocamion vor încăpea 30 de bănci demontabile pentru cîte șase spectatori, o foaie de cort cauciucată, (acoperișul teatrului volant) fundalurile de scenă și culisele, strînse în rulouri, rechizite, costume, materiale pentru grimă, într-un cuvînt, tot ce este necesar pentru un spectacol.

Recent Ministerul Culturii al U.R.S.S. a hotărît confecționarea unui exemplar experimental de „teatru pe autocamion”.

Colaboratorii Institutului Chimico-metalurgic împreună cu muncitorii Uzinei de utilaj de la Cuznețc au studiat tehnologia noii mașini de perforat.

Acum colectivul laboratorului studiază problemele dezvoltării transportului în mină.

În clișeu: (stînga jos). În laboratorul de metalurgie al Institutului chimico-metalurgic de la Cuznețc. În primul plan, șeful laboratorului doctor în științe tehnice prof. Gh. Zaițev (dreapta) și colaboratorul său C. Besonov: (Dreapta jos). Magazinul „Dinamo” din Sverdlovsk cu articole sportive, aparate de radio, fotografiat, motocicletă. Magazinul este construit în formă de seceră și ciocan.

A ZECEA ANIVERSARE A ELIBERĂRII PATRIEI

(Urmare din pag. 1-a)

proximativ cu 50 la sută, iar cantitatea țesăturilor, încălțăminteii vândute la saie a fost în 1953 de 3 ori mai mare decât în 1949.

Așinci sînt transformările care s-au petrecut în viața țărănimii muncitoare. Moșierimea a fost lichidată ca clasă. În urma reformei agrare, înfăptuită fără despăgubirea foștilor moșieri, au fost împărțite țăranilor săraci și mijlocași peste 1.000.000 ha. de pămînt. Statul democrat-popular sprijină țărănimia muncitoare cu mașini, tractoare și utilaj agricol, semințe selecționate, credite, mărfuri industriale, o apără prin legile existente de exploatarea chiaburimii. Acestea au contribuit toate la ridicarea continuă a nivelului de trai material și cultural al țăranilor muncitori.

În anii puterii populare au fost create bazele mecanizării agriculturii. Cele 220 S.M.T.-uri, înzestrate cu aproape 25.000 de tractoare — socotite în unități convenționale de 15 CP. peste 800 combine autopropulsate și simple, peste 20.000 cultivate, pluguri de tractor, etc. stau azi la dispoziția țărănimii muncitoare.

Transformarea socialistă a agriculturii progresează continuu. Tot mai mulți țărani muncitori, unindu-se pe baza liberului consimțămînt, crează gospodării colective, întovărășiri pentru lucrarea în comun a pămîntului; se întăresc gospodăriile existente.

Astfel au luat ființă 2.045 gospodării agricole colective și 2.334 întovărășiri. În vederea ridicării producției la hectar, a sporirii șeptelului și a îmbunătățirii raselor la vite, țărănimia muncitoare cu gospodării individuale și mijlocii este sprijinită și ajutată de statul democrat-popular cu semințe selecționate, animale de rasă, ușurări fiscale, credite, ajutor agrozotehnic calificat. Creșterea rapidă a producției agricole, sporirea șeptelului constituie azi sarcina principală a întregului popor muncitor.

Puterea populară nu are și nu poate avea interese care să fie mai presus de interesele poporului, grijă care să fie mai înaltă decât grija pentru om și nevoile sale.

Dreptul la muncă, la cultură, la participarea la viața politică este o realitate vie, consfințită prin Constituția țării noastre. An de an crește numărul muncitorilor, tehnicienilor, intelectualilor ieșiți din sinul poporului muncitor. Șomajul, mizeria, foametea, întunericul, neștiința de carte și al obscurantismului, exploatarea sălbatică și lipsa de drepturi a oamenilor muncii, asuprirea minorităților naționale, au rămas o amintire tristă.

S-a realizat înfrățirea între poporul român și minoritățile naționale. Sub influența înnoitoare a ideologiei partidului clasei muncitoare, oamenii muncii români, maghiari, germani, sîrbi, ucraineni, evrei, muncesc cu drag pentru înflorirea patriei lor iubite care le asigură deplină egalitate în drepturi și cele mai largi libertăți democratice.

Statul democrat-popular cheltuiește sume uriașe pentru îmbunătățirea nivelului de trai al maselor, pentru asigurarea protecției și securității muncii.

La minele de cărbuni din bazinul Văii Jiului cheltuielile pentru protecția muncii minerilor au crescut între anii 1950-1954 de aproape trei ori, iar cheltuielile pentru amenajarea și înfrumusețarea localităților miniere de 8,2 ori.

Numai în ultimii ani s-au construit locuințe muncitorești pe o suprafață de cca. 1.720.000 m. p. și se vor mai construi, pînă în 1955, locuințe pentru alte 50.000 familii.

Poporul român luptă azi cu avînt pentru îndeplinirea programului de măsuri economice, elaborat de partid și guvern, pentru dezvoltarea continuă a producției industriale și agricole, pentru lichidarea dificultăților

care mai sînt încă în privința aprovizionării. El este convins că rodul acestor eforturi va fi ridicarea simțitoare a nivelului lui de trai.

Femeile, tineretul se bucură astăzi de drepturi la care cei din țările supuse exploatarei nici nu îndrăznesc să viseze. În total, au fost încadrați anul acesta în școli de diferite grade peste 2.000.000 tineri. Neștiința de carte, această grea moștenire de la vechiul regim, este pe cale de a fi complet lichidată și la cei mai în vîrstă. Numai anul acesta au fost alfabetizați peste 177.000 neștiutori de carte, femei și bărbați, în mare majoritate săteni. Numărul studenților este de aproape 3 ori mai mare decât în anul antebelic 1938 și dintre aceștia, majoritatea covârșitoare o formează fiii de muncitori, țărani muncitori, intelectuali, funcționari.

Învățămîntul în limbile minorităților naționale cuprinde școli de toate gradele. Numai în limba maghiară, de exemplu, funcționează, în afară de cele peste 1.040 școli elementare și medii, 17 facultăți cu aproape 3300 studenți.

Oamenii muncii au astăzi create largi posibilități de ridicare a nivelului lor de calificare. Numărul mineurilor care au frecventat în 1953 cursurile și școlile de calificare de pe lingă minele din Valea Jiului a fost de 4,4 ori mai mare decât cel din anul 1950. În anul trecut numărul tehnicienilor mineri care și-au ridicat nivelul de calificare a fost de 6,8 ori mai mare decât în 1950.

În cei zece ani care au trecut de la eliberare, sub îndrumarea partidului clasei muncitoare, știința și arta au cunoscut un mare avînt. Statul democrat-popular prețuiește și stimează pe oamenii de știință și artă. Numeroși oameni de știință, de artă, creatori în toate domeniile au fost premiați și li s-au conferit înalte distincții.

Poporul român care pînă cu un deceniu în urmă a fost împiedicat să-și dea contribuția la tezaurul culturii universale, începe să facă cunoscute operele valoroase ale patrimoniului său național. Creații ale oamenilor de știință și artă din trecut și contemporani, sînt azi pentru prima oară valorificate.

Operele literare, dramaturgia, filmele românești încep să fie cunoscute și prețuite și peste hotare. La baza tuturor victoriilor obținute în acest glorios deceniu stau abnegația și eroismul poporului, unitatea dintre partid, guvern și popor.

Aniversînd a zecea aniversare a eliberării patriei, poporul român își încordează forțele pentru traducerea în viață a politicii partidului de dezvoltare armonioasă a întregii economii naționale, de ridicare continuă a nivelului de trai al celor ce muncesc. Din uzine și fabrici muncitorii vestesc noile succese în îndeplinirea planului de producție, în sporirea producției bunurilor de larg consum. De pe ogoare, țăranii muncitori și muncitorii agricoli vestesc despre succesele lor în munca de sporire a producției agricole, despre îndeplinirea îndatoririlor către stat.

Toate aceste succese întăresc alianța de nezdruccinat a clasei muncitoare cu țărănimia muncitoare, întăresc statul democrat-popular, a cărui forță și trăinicie izvorăsc din sprijinul entuziast pe care masele îl acordă politicii partidului pe care o consideră propria lor politică.

Sprijinit de întregul popor muncitor, statul democrat-popular, zdrobește împotriva foștilor capitaliști și moșteri, a chiaburilor, a diferiților agenți ai imperialiștilor Datoria fiecărui om al muncii este să fie neconținut vigilent împotriva oricărui uneltiri ale dușmanului intern sau extern. Urmărind cu vigilență uneltirile cercurilor agresive, poporul nostru înconjoară cu dragoste armata sa

populară, armată a păcii, pavază sigură a cuceririlor sale revoluționare, a independenței și suveranității naționale.

Un factor de imensă însemnătate pentru propășirea patriei noastre sînt relațiile de tip nou ce s-au încheiat între U.R.S.S. și țara noastră, ca și cu celelalte țări din lagărul democratic, bazate pe nobilele idei ale frăției între popoare și ajutorului reciproc.

Expresia vie a acestor relații o constituie legăturile economice strînse pe care le are țara noastră cu U.R.S.S. și cu țările democrat-populare.

Ele reprezintă un factor hotărîtor în dezvoltarea continuă a economiei noastre naționale. Marile succese obținute în construirea socialismului sînt de neconceput fără ajutorul frățesc economic, științific, tehnic pe care Țara Socialismului ni l-a acordat în permanență. Ajutorul economic pe care îl primește țara noastră din partea Uniunii Sovietice este cit se poate de ieftin și de prima calitate din punct de vedere tehnic.

Numai datorită ajutorului sovietic, dezinteresat, țara noastră a putut să-și vindece urmările dezastruoase ale războiului, să dejoace uneltirile și amenințările imperialiștilor care urmăreau să ne sugrume din nou independența și suveranitatea națională, pentru a vîri din nou poporul român sub jugul imperialist.

Ca urmare a marilor progrese obținute în dezvoltarea economiei cu toate piedicile pe care cercurile monopoliste le pun în calea normalizării schimburilor internaționale comerțul exterior al țării noastre a sporit și s-a extins.

Pe lingă relațiile comerciale cu U.R.S.S. și țările de democrație populară, R.P.R. și-a mărit în ultimii ani cu 50 la sută schimburile comerciale cu țările din apusul Europei, iar anul trecut, țara noastră a făcut comerț cu 44 țări capitaliste. România exportă atît produse tradiționale, mărfuri agricole, petrol, lemn etc., cit și o serie de produse industriale cum sînt tractoare, utilaj petrolifer, linii de ciment etc.

Exprimînd năzuințele fierbinți de pace ale poporului, partidul și guvernul au făurit politica externă a R.P.R. ca o politică de apărare a păcii, de prietenie și alianță cu U.R.S.S. și cu țările de democrație populară, o politică de pace și prietenie cu toate popoarele iubitoare de pace. La temelia politicii noastre externe stă alianța și prietenia de nezdruccinat cu marele popor sovietic, chezașia independenței naționale și a construcției victorioase a socialismului.

Profund atașat cauzei păcii, poporul român este convins că coexistența pașnică între țări, indiferent de sistemele lor, este posibilă și că toate litigiile pot fi aplatate pe calea tratativelor. R.P.R. susține întru totul propunerile guvernului U.R.S.S. cu privire la asigurarea securității colective în Europa, pentru înlăturarea primejdiei unui nou război.

Poporul român, care în decursul ultimelor decenii a fost de două ori victima agresiunii imperialismului german, urăște războiul. După eliberarea sa, România a dus cu consecvență o politică externă inspirată din principiile cooperării internaționale, împotriva împărțirii lumii în blocuri ostile și ațîțirilor războinice în care și-au pus speranța dușmanii libertății poporului român.

La cea de a 10-a aniversare a eliberării sale poporul român care se bucură din plin de roadele muncii sale pașnice pășește cu încredere înainte, alături de forțele iubitoare de pace din întreaga lume în frunte cu Uniunea Sovietică eliberatoare în marele front al păcii și libertății popoarelor, pentru construirea deplină a socialismului în patria sa.

Un articol al tovarășului Gheorghe Apostol în ziarul „Pravda“

MOSCOVA (Agerpres). — Ziarul „Pravda“ din 19 august publică sub semnătura tovarășului Gheorghe Apostol, prim secretar al C.C. al Partidului Muncitoresc Român, un amplu articol intitulat „Partidul Muncitoresc — inspiratorul și organizatorul construcției socialismului în România“.

10 ani de la asasinarea lui Ernst Thälmann

BERLIN (Agerpres). — A. D. N. La 18 august, la Teatrul „Friedrichstadt-Palast“ din Berlin, a avut loc o ședință solemnă de doliu a Comitetului Central al Partidului Socialist Unit din Germania și a organizației din Berlin a P.S.U.G. cu prilejul împlinirii a 10 ani de la asasinarea miselească de către fasciști a conducătorului clasei muncitoare germane, Ernst Thälmann. La ședință au luat parte membri ai Biroului Politic al C.C. al P.S.U.G.; Otto Grotewohl, primul ministru al R. D. Germane; F. Ebert, primarul Marelui Berlin; Karl Schirdewan, membru al Biroului Politic al C.C. al P.S.U.G.; H. Warnke, președintele Uniunii sindicatelor libere germane; Roza Thälmann, văduva lui Ernst Thälmann, reprezentanți ai corpului diplomatic și alții.

La ședință a luat cuvîntul Hermann Matern, membru al Biroului Politic al C.C. al P.S.U.G.

Vizita în R.P. Chineză a delegației partidului laburist englez

PEKIN (Agerpres). — China Nouă La 18 august, Comitetul pe întreaga Chină al Consiliului Consultativ Politic Popular a oferit o recepție în cinstea delegației partidului laburist englez care se află în China.

La recepție au luat parte membri ai Consiliului Consultativ Politic Popular, reprezentanți ai partidelor democratice și ai organizațiilor obștești.

Din lupta oamenilor muncii din țările capitaliste

Greva metalurgistilor din Bavaria

BERLIN (Agerpres). — A. D. N. transmite:

Sindicatul metalurgistilor din Bavaria (Germania occidentală) a hotărît continuarea grevei metalurgistilor pentru a obține satisfacerea revendicărilor privitoare la mărirea salariilor.

Ervin Essel, președintele sindicatului metalurgistilor, a comunicat că patronii a 109 întreprinderi au consimțit să satisfacă cererea sindicatului privitoare la mărirea salariilor. În aceste întreprinderi lucrează 44.500 muncitori și funcționari.

Continuă greva docherilor din portul englez Hull

LONDRA (Agerpres). — Potrivit relatărilor presei, în urma declarării grevei celor 4.000 de docheri din portul Hull, pe cheiuri se află aproximativ 5.000 vagoane de cale ferată care așteaptă să fie încărcate. Unul din vase a plecat de la Hull la Londra, dar docherii din portul Londra au refuzat să-l descarce, în semn de solidaritate cu docherii din Hull. Ziarul „Star“ relatează că patronii au concediat 70 de docheri din Londra.

După cum transmite din Hull corespondentul agenției Reuter, la o întrunire care a avut loc la 17 august docherii greviști au hotărît să continue greva.

Greva piloților de la societatea „American Airlines“

WASHINGTON (Agerpres). — Agenția France Presse anunță că încercările guvernului american de a media între salariații și direcția societății „American Airlines“ în problema grevei piloților de la această societate nu au dus la nici un rezultat. După cum s-a anunțat, greva piloților durează de 19 zile, paralizînd în întregime activitatea companiei.